Milliyet

ÇOCUK

1 Ekim 1979 • Sayı 40 • 10 Lira

Her hafta ANSİKLOPEDİ eki armağan ediyoruz

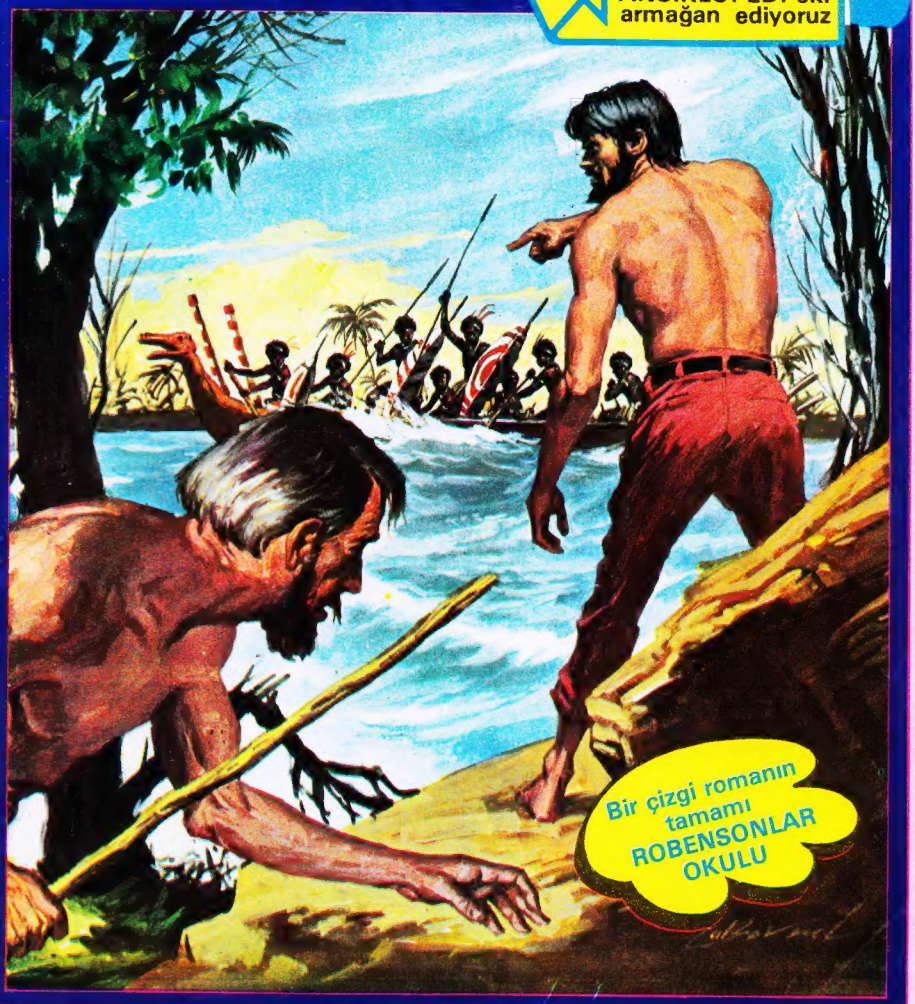

Bir çizgi romanın tamamı ROBENSONLAR OKULU

TEMEL REİS

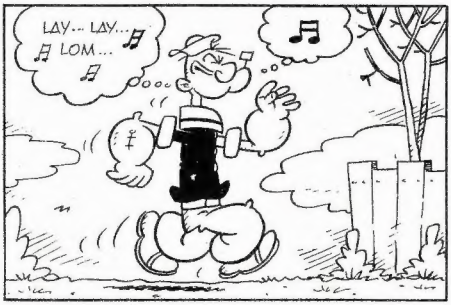

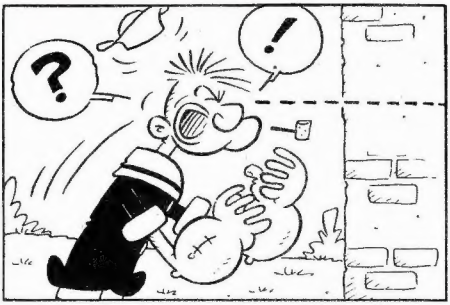

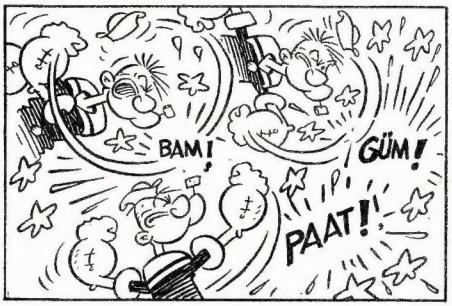

© King Features Syndicate, Inc., 1977. World rights reserved.

OKURUN SESİ

● Yaşar Kemal'in ünlü yapıtı "İnce Memed"i yayımladığınız için teşekkür ederim.
SAYIL GÜNAY
(Muğla)

● Dergimizi almak için her pazartesi gününü iple çekiyoruz. Acaba eskiden olduğu gibi, şimdi de, "Kimlik Kartı" köşesini yayımlar mısınız?
MUSTAFA ve HALİL BUCAK
(Urfa)

● "Milliyet Çocuk Klübü" kurduğunuz için dergide çalışan tüm elemanlara teşekkür ederim.
H. İBRAHİM TURGUT
(Ankara)

● Dergimizde "Mayalar" gibi öğretici bir dizi yayımladığınız için teşekkür ederim. Gelecekte de böyle diziler yayımlar mısınız?
NİLÜFER ŞENGÜL
(İzmir)

● Dergimizi severek okuyoruz "Kaptan ve "Çocukları"nı tekrar yayımlamanızı diliyoruz.
ÖZLEM YILMAZ
(İzmir)

bizden size

GELECEK hafta yeni bir cilde başlıyoruz sevgili okurlar. Her cildimizde karşınıza seveceğiniz yeniliklerle çıktığımızı biliyorsunuz. Bu kez de bazı sürprizlerimiz var size.

TUTOŞ yepyeni bir serüveniyle karşınıza geliyor...

SEVİLEN Larry Yuma'nın yerine gene çok sevilen bir başka kahraman getiriyoruz: Red Kit.

UZAY Çocukları ile Mıstık gene sizlerle birlikte. Taşkın Amca ise yeni öğrenim döneminizde size yardımcı olacak nice bilgilerle karşınıza çıkacak. Onu özlediğinize eminiz.

ÖĞRENİMİNİZE büyük katkısı olacağına inandığımız "Test"lerimizi sizler için hazırladık. Her hafta bu değişik Test'lere ilginiz biraz daha artacak, eminiz. Daha nice değişik konularla buluşacağız gelecek hafta sevgili çocuklar. Doğaldır ki, Ansiklopedi ekimizle, Her Hafta Bir Klasik Roman ekimizi yine vermeyi sürdüreceğiz.

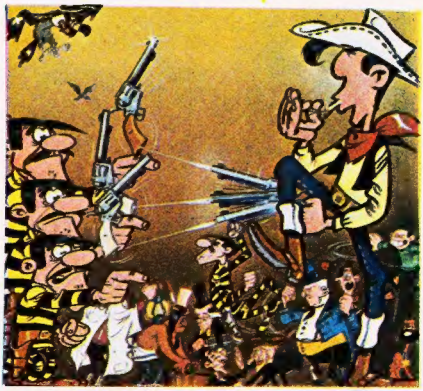

Seçimli kahramanımız RED KİT

AYRICA size merak ettiğiniz, öğrenmeyi istediğiniz konularda da yardımcı olmayı düşündük. Her hafta ilginç bir konuyu, resimli olarak sizlere sunacağız. Bu arada sizin de önerilerinizi bekliyoruz. Buna ek olarak, bir ansiklopedik bilgiler situnumuz da var. Oradan da size ilginç gelecek konularda özet bilgiler edinebileciksiniz.

GELELİM bu haftaki dergimize.. Güne tüm sevdiğiniz çizgi romanlarla birlikte, Kemal Özer'in güzel bir öyküsünü bulacaksınız. Halit Kıvanç size TV'deki gibi yarışmanın yollarını öğretiyor.

KİRPİ Çocuk yaz serüvenlerini bıraktı ve artık okuluna kavuştu. Tıpkı sizler gibi.

PITIRCIK'ın da okulu başlayacak yakında. Yaz tatilini bitirip kamptan eve döndü artık.

Hepinize esenlikler ve okulunuzda başarılar dileriz.

İÇ SAYFALARDA

İnce Memed / 4
Tasmalı Kedi / 10
Halit Kıvanç Sizlerle / 11
Pembe Panter / 12
Pıtırcık'ın Serüvenleri / 16
Kirpi Çocuk / 17
Mehmet'in Çevre Dos./ 18
Robensonlar Okulu / 19
Öykülerle Atasözleri / 51
Bizim Ali / 52
Tarihte Bu Hafta / 53
Çocuk Klübü / 54
Spor / 55
Larry Yuma / 57
Bilmece - Bulmaca / 62
Mektup Arkadaşı / 64
Okurdan Okura / 65
Eğlence Sayfası / 66

Milliyet ÇOCUK DERGİSİ

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: GÜL ÖNET
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Pazartesi günleri yayımlanır ● 1 Ekim 1979 ● 1979 / Sayı 40 ● Sıra No: 331

Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır ● *Adres:* Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları, Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul ● *Abone koşulları:* 1 yıl: 455 TL / 6 ay: 227.50 TL ● Uçakla: 1 yıl : 553 TL / 6 ay: 266.50 TL ● Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir ● Türkiye'de satış fiyatı: 10 TL ● Kıbrıs için satış fiyatı: 12.50 TL

İNCE MEMED/10

HİÇ KALABALIĞA GİRMEYEN PAÇAL HÖSÜK BİLE GELMİŞTİ. ÖTEKİ KÖYLÜLERİN TOPAL ALİ'YI ÖĞMELERİNİ YADIRGAMADI. BİLİRDİ TOPAL ALİNİN İZCİLİĞİNİ. TARLA KOMŞULUĞUNDU. ABDİ AĞA DA DUYMUŞTU ÜNÜNÜ. TOPALIN KÖYLÜLERİNİN ONU ÖĞMESİ; TANITMAK İÇİN DEĞİL, ÖĞÜNMEK İÇİNDİ. HÖSÜK BAKTI Kİ TOPAL, İNCE MEMED'İN İZİNİ SÜRMEYE ÜZERİNE ALDI. NERDE OLSA BULURDU... NASIL ETMELİYDİ DE TOPALLA KONUŞMALIYDI.

TOPAL ALİ İZCİLİĞİ ÖĞÜLDÜKÇE KABARIYORDU. ONA YİĞİT ADAM, İYİ ADAM DEMİNLER UMURSAMAZDI AMA, "TOPAL GİBİ İZCİ BULUNMAZ" DEMİNLER, MEMNUNİYETİNE SINIR OLMAZDI. ONA İŞİ DÜŞENLER KULAĞI NA GİDECEK ŞEKİLDE BUNU SÖYLER. SONRA DA İSTEYECEKLERİNİ İSTERLERDİ. TOPAL ALİ ÖLÜR GENE YAPARDI...

TÜM KÖYLÜNÜN "İZCİLİĞİNİ" ÖVMESİ ONU İYİCE KABARTMIŞTI... KALABALIKTAN AYRILIP İZİN BAŞINI BULABİLMEK İÇİN HATÇELERİN EVİNE YÖNELDİ...

YAŞAR KEMAL/ Çizen: İSMAİL GÜLGEÇ

BİR KÖY SANA DÜŞMAN KESİLİR ALİ. KARA CALI OLMA. BAK, ANASI DÖNE DÖNE YİNE HALE GETİRDİLER ÇAMUR İÇİNDE YATTI KALDI. BELKİ DE ... DÜŞÜN ALİ...

TOPAL ALİ'NİN BACAĞINA YİNE O EZELİ AĞRI SAPLANMIŞTI. NE ZAMAN BİR MUSKİL İÇİNDE KALMIŞSA O AĞRI BAŞLARDI, DAYANILIR GİBİ DEĞİL.. HALBUKİ AZ ÖNCE İZ SÜRECEK KOCAMAN KÖYÜN ÖNÜNDE, KAÇANLARI BULACAK DİYE SEVİNİYORDU. ŞİMDİ YÜZLERCE GÖZÜN AĞIRLIĞINI DELİCİLİĞİNİ ÜSTÜNDE HİSSEDİYORDU...

ATLA İZ SÜRÜLÜR MÜYMÜŞ ... NE VAR İZ BULMADA AMA, AH! ŞU BACAK AĞRIMASA. AH...

CÜMLE KÖY TAŞI TOPRAĞI İNSANI, HAYVANIYLA TOPALA BEDDUA EDİYORDU. HATÇELERİN EVİNİN ÖNÜNDE DUT AĞACININ ALTINDA İKİ İZ YAN YANAYDI... İKİ KERE EVİN ETRAFINDA DÖNDÜ, YİNE İZİN BAŞINA GELDİ.

TOPALIN BÖYLE DOLAŞMASINDA HAYIRLI BİR İŞ VAR ...

KİM SÖYLEDİ?

HOŞUK SÖYLEDİ...

BEN O TORALI BİLİRİM. TOPAL BABASININ İZİNİ BİLE SÜRER. ASACAKLARINI BİLSE GENE SÜRER. TOPAL İYİ ADAM, HOŞ ADAM. FAKAT İZ GÖRÜNCE DAYANAMAZ, ÖLECEĞİNİ BİLSE SÜRER ...

PEKİ ON KERE EVİ DOLAŞTI. KÖYÜN İÇİNDE DOLAŞIP DURUYOR, **MEMED** KIZI ALIP KAPI KAPI DOLAŞMADI YA. **TOPAL ALİ** İZ SAPIRACAK ADAM DEĞİL, BEN ONA SÖYLEDİM, **ALİ** DEDİM, BİR DAHA YÜZÜNE BAK MAM DEDİM.

ALLAH VERE DE HUYU DEĞİŞMİŞ OLA TOPALIN.. DÖNÜP DURDUĞUNA BAKILIRSA HUYU DEĞİŞMİŞ...

TOPAL ALİ GELDİ GİTTİ, GELDİ GİTTİ. ESAS İZE BİR TÜRLÜ YAKLAŞAMIYORDU. KORKUYORDU. BİLİYORDU İZİ GÖRÜRSE DAYANAMAYACAK, ALIP GÖTÜRECEKTİ. KAÇMAK GELİYORDU İÇİNDEN ...

NE O ALİ? UYUYUP KALACAKSIN. NE DOLANIP DURUYORSUN KÖYÜN İÇİNDE. ABDİ AĞA SABIRSIZLANIYOR. BU MUYDU TOPAL ALİ'NİN İZ SÜRMESİ DİYOR.

ABDİ AĞA ATINI SÜRDÜ GELDİ...

NE O İZCİ BAŞI, SEN NE İZ SÜRERMİŞSİN. SABAHTAN BERİ TAPUSUNU ÇIKARACAKMIŞSIN GİBİ KÖYÜN İÇİNDE DOLANIP DURDUN. İZCİLİĞİN BU MUYDU SENİN?

AĞA SOR KÖYLÜLERE YENİ ÇARIK GİYMİŞ Mİ. KIŞIN ÖLEN BİR TOSUNUN DERİSİNDEN..

DOĞRU... KIŞIN ÖLEN İSMAİL'İN TOSUNUNDAN BİR ÇARIKLIK ALDIYDI **MEMED**...

DOĞRUYMUŞ. O ZAMAN DE GÖSTER HÜNERİNİ **ALİ**...

KAYALARA GELİNCE TOPAL ALİ ŞAŞIRDI. İZLER ORMAN YÖNÜNDEYKEN ŞİMDİ KAYALARA GİDİYORDU...

KAYADAN GİTMİŞLER. İNİN ATLARDAN. KAYADAN SÜRELİM İZLERİ...

BİLİYOR MUSUNUZ. BU ÇİÇEK NEDEN YATMIŞ? DÜN AKŞAM YAHUT GECE YARISI ÜSTÜNE BİRİSİ BASMIŞ. BAKIN ÇARIK İZLERİ...

ŞU ABDİYİ ALIP ORMANIN AŞAĞISINA GÖTÜREYİM KURTULSUN, FIKARACIKLAR...

ORMANA DOĞRU İZLER APAŞIKÂRDI. ORMANIN KIYISINA GELİNCE TOPAL ALİ'NİN YÜZÜ SAPSARI, KÜLGİBİ OLDU. İZLER YENİDEN KAYALIĞA DÖNMÜŞTÜ. BU BİR KÖR YÜRÜYÜŞÜYDÜ. İZ DÖNÜP DÖNÜP AYNI YERE GELİYORDU.

VAKİT GEÇİYOR ALİ... GENE İZ Mİ KAYBETTİN?

İZİN UCUNU KAÇIRDIM.

SENİN HÜNERİN BU MUYDU TOPAL ALİ?

ALİ ABDİ AĞANIN BU SÖZÜNE İÇERLEDİ...

ŞİMDİ ÇIKARIRIM İZİ. FIRTINAYA TUTULMUŞ ÇOK DÖNMÜŞLER. BURADA ONUN İÇİN ŞAŞIRDIM İZİ...

YAĞMUR İYİCE SAĞNAK HALİNE GELMİŞTİ...

SEN NEDEN YAMÇINI ALMADIN?

YAKLAŞTIK. BURADAN BİR KUCAK ÇALI ALMIŞLAR. İZ KAYALIĞA DOĞRU GİDİYOR...

BULDUM. ŞU KOCA KAYALIĞIN ALTINDALAR YAVAŞ OLUN.

TOPAL ALİ BİRDEN HEYECANLANIP KOŞMAYA BAŞLADI...

ORADALAR MI ALİ?

ORADALAR MI? BİR ŞEY SÖYLESENE ALİ.

BURADAYMIŞLAR!

42

BURADA ATEŞ YAKMIŞLAR... SU ÇALIDA ELBİSELERİNİ SERİP KURUTMUŞLAR... ATEŞİ KİBRİTLE DEĞİL, KAVLA YAKMIŞLAR...

NE OLMUŞ?

OLACAK OLMUŞ...

BAK AĞA ŞURASI KIZIN KALÇALARININ YERİ. ŞURASI DA KÜREK KEMİKLERİNİN... ŞU ÇİZGİLERE BAK BURAYA SAÇLARI YAYILMIŞTIR.. YANİ AĞAM, ATI ALAN..

NEREYE GİTTİ ONLAR, ŞİMDİ SANA GÖRE?

ÇOK YAKINIZALAR... AYRILALI İKİ SAAT OLMUŞ. İKİ SAATTE BU ORMANDA NE KADAR YÜRÜNÜR. KARINLARI DA AÇ. ISINDIKLARI YERDE HİÇ EKMEK KIRINTISI YOK. YİYECEKLERİ OLSA YERLERDİ...

BİR ATEŞ YAKIP ISINALIM... ÜŞÜMEK TEN ÖLDÜK..

ÜŞÜMEKTEN ÖLDÜK...

BİZ ONLARI ARAYACAĞIZ... SİZ KALIN DA ISININ.. AVRAT YÜREKLİ HERİFLER...

ABD: AĞANIN KÖPÜRMESİ HERKESİ ŞAŞIRTMIŞTI... YENİDEN İZ SÜRMEYE BAŞLADILAR....

ÇALIYI ÇEVİRİN!

BURADALAR!

AAAY!!

MEMEDİ ÖLDÜRMEYECEKSİNİZ... TUTUP BANA GETİRECEKSİNİZ. ONU BEN ELİMLE... ONA NE YAPILACAKSA, BEN ELİMLE YAPACAĞIM.. TÜYÜNE DOKUNMAYACAKSINIZ MEMEDİN.

KORKMA! SENİ ONLARA VERMEM.
TESLİM, TESLİM OLDUM...
DURUN! ŞU İTİN YANINA BEN VARAYIM!..
BEN BU İŞİ BİR DAHA YAPMAYACAĞIM... YAPMAYACAĞIM... VAY MEMED VAV!..
ULAN NANKÖR... ULAN EKMEKSİZ! BUNU MU YAPACAKTIN BANA... SENİ KÖYE GÖTÜRECEĞİM... GERİSİNİ SEN DÜŞÜN...
ÇIT...
ULAN SİZE DEMEDİM Mİ Kİ, ONA HİÇ BİR ŞEY YAPILMAYACAK!
DAN DAN
DAN DAN DAN!
YANDIM!
YANDIM ANAM!
HATÇE BURADA, KUNA DOKUNURSANIZ SİZE YAPACAĞIMI BİLİRİM.
SEN ŞİMDİLİK EVE DÖN... BEN SENİ SONRA GETİRİRİM. BİLİNMEYEN BİR YERE GİDERİZ. DOĞRU EVE GİT... BUNLAR SANA DOKUNAMAZLAR HATÇE...
44

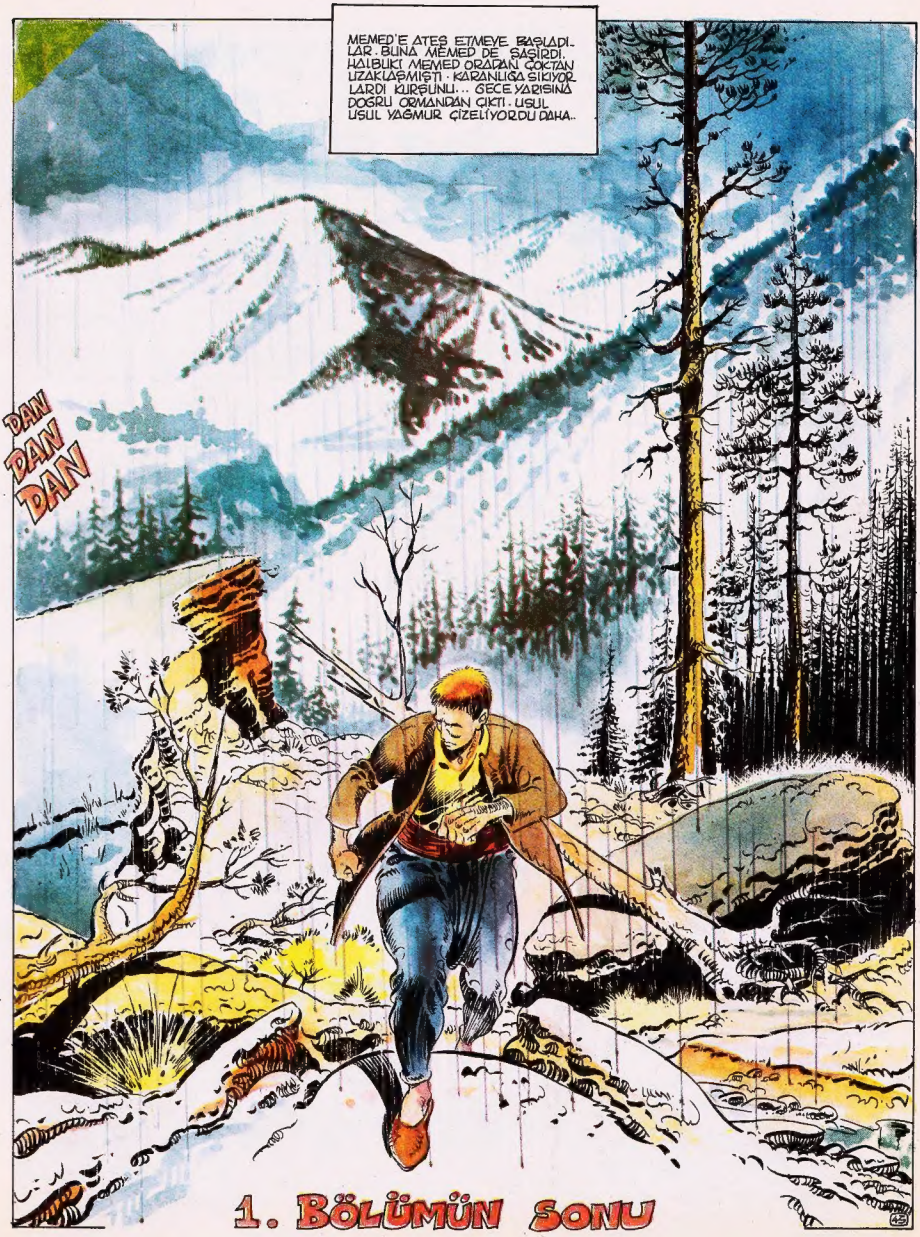
MEMED'E ATEŞ ETMEYE BAŞLADILAR. BUNA MEMED DE ŞAŞIRDI. HALBUKİ MEMED ORADAN ÇOKTAN UZAKLAŞMIŞTI. KARANLIĞA SIKIYORLARDI KURŞUNU... GECE YARISINA DOĞRU ORMANDAN ÇIKTI. USUL USUL YAĞMUR ÇİZELİYORDU DAHA..
DAN DAN DAN
1. BÖLÜMÜN SONU

ÖYKÜ

TASMALI KEDİ

KEMAL ÖZER

ALTAN soluk soluğa geldi. Tatil köyünün çocukları çam ağaçlarının altında kozalak kırıyorlardı.

– Gördünüz mü, diye bağırdı. Şurdaki odanın balkonunda bir kedi var.

Ercü, elindeki taşı indirmek üzereydi. Başını kaldırıp Altan'ın eliyle gösterdiği yöne baktı. Çevresine toplanıp çömelmiş öbür çocuklar da aynı anda başlarını döndürdüler.

Altan'ın gösterdiği oda oldukça uzaktaydı. Ama balkon duvarına tünemiş kara şeyin, uzaktan da olsa, kedi olduğu seçiliyordu.

– Ne olmuş, dedi Ercü. Basbayağı kedi işte. Hiç mi görmedik?

Taşı kozalağa indirdi. Sıçrayan çam fıstıklarını topladı. Daha önce kırdıklarından oluşan kümeye onları da kattı. Çevresindeki çocuklar yeniden onun izleyicisi oldular.

Altan'ın heyecanı yatışmamıştı. Yine soluk soluğa haykırdı:

– Bu bildiğiniz kedilerden değil. Boynunda tasması var.

Sözlerinin uyandıracağı etkiyi beklemeden, geldiği yöne doğru koşa koşa uzaklaştı. Ercü'yü izleyen çocuklar, bir süre daha öyle çömelik durdular. Sonra kozalağı bırakıp onlar da Altan'ın ardından koşmaya başladılar.

Tek katlı evciklerden birinin balkonundaydı kedi. Duvarın üstünde yumulmuş, yatıyordu. Tüyleri güneş ışığında pırıl pırıl yanıyor, yumuşaklığı da hemen belli oluyordu. Çocukların gözleri bir tek noktaya toplandı, kedinin boynuna baktılar.

Birkaç adım daha atıp sokuldular. Yakından bakınca bir de zincir gördüler. Ucu bir yere bağlıydı, çünkü gerilmişti zincir. Aynı anda aynı şeyi düşündüler: Ancak odaya dönebilirdi kedi, duvardan atlayıp bahçeye inemezdi.

Gözleri aynı noktada, bir süre daha durdular. Yüzleri kıpırtısız, vücutları gergindi. Gördükleri şeyin gerçek olup olmadığına karar veremiyorlardı sanki.

Önce Altan'ın vücudu gevşedi. Dudakları kıpırdadı. Arkasına biriken çocuklara dönüp baktı. Onlar da gevşediler. Tek katlı evciklerin balkonları önünden hep birlikte yürüyüp havuzun yanına gittiler.

Kimse konuşmuyordu. Birden Ercü'nün aklına geldi:

– Kozalaklarımız, diye bağırdı. Ya fıstıkları alırlarsa?

Çam ağaçlarının altına koştular hep birlikte. Ayıkladıkları fıstıklara el süren olmamıştı. Ercü yine taşı eline aldı. Yeni bir kozalağı kırmaya hazırlanırken baktı ki kimse yanı başında çömelmemiş, Altan'ın çevresine toplanmış hepsi. Canı sıkıldı. İstemeye istemeye o da karıştı aralarına.

Altan heyecanla anlatıyordu:

– Dün akşam gelmiş olmalılar. Bu sabah kahvaltıya giderken gördüm, oda kapısındaydı kedi. Boynunda bir şey vardı, ama kurdele sandım. Balkon duvarında yeniden görünce tasma olduğunu anladım.

– Ne olmuş, diye sözünü kesti Ercü. Köpekleri bağladıkları gibi kediler de bağlanamaz mı?

Altan inandırıcı bir yanıt ararken Neslihan atıldı:

– Ben hiç bağlanmış kedi görmedim.

Öbür çocuklar da Neslihan'ı desteklediler:

– Ben de, ben de..

– Yazık hayvana..

– Boynu acırsa..

– Yazık yazık..

Ercü, bir adım bile gerilemek niyetinde değildi. Umursamaz bir sesle:

— Kaçmasın diye bağlamışlardır, dedi.

Neslihan'ın yanakları kızarmıştı.

— Kediler kaçmaz ki, diye buna da karşı çıktı.

Saçları kısa kesilmiş, ablak yüzlü Recep:

— Elbet kaçmaz, dedi. Benim babam kasaptır. Kedileri kovduğu halde gitmezler dükkândan.

Hep birden güldüler bu söze. Recep niye güldüklerini anlayamadan sustu. Altan, aradığı yanıtı sonunda bulmuştu:

— Köpekleri bağlarlar, çünkü onlar saldırgan olur, gelip geçeni ısırır. Kediler saldırgan değildir ki niye bağlasınlar?

Ercü'ye karşı Altan'ı tutan öbür çocuklar da:

— Kediler saldırgan değildir..

— Niye bağlasınlar ki..

— Değildir değildir..

Ercü, başa çıkamayacağını anlayınca, kumsala doğru bir koşu tutturdu. Bir yandan da bağırıyordu:

— Şu sala kadar kim yarış eder benimle?

Birkaçı ardından koştu, ama kimse suya girmedi. Ercü de biraz yüzdükten sonra geri döndü.

Tasmalı kedi, tatil köyü çocuklarının yaşantısına girmişti artık. Oyun oynarken, yürüyüşe çıktıklarında, yüzerken, yemek yerken, hatta uyurken tasmalı kediyi birden anımsıyorlardı. Sekiz numaralı evin önünden ya da ardından dolanıyor, onu görmeye çalışıyorlardı. Sabah güneşi evin ön yüzüne vurduğu için kedi o saatlerde arkada, balkonda oluyordu. Öğleden sonra ise öndeki kapının eşiğine kıvrılıp yatıyordu.

Bu arada kedinin sahibini de tanımışlardı. Kimseyle konuşmayan, sessiz bir kadındı bu. Denize girdiğini gören olmamıştı. Kedi evin hangi yanındaysa o da oraya bir iskemle koyup oturuyordu. Saçlarını bir yemeniyle topluyor, uzun giysiler giyiyordu. Kulaklarında sallanan uzun küpelerden onun sinirli bir kadın olduğu sonucuna varmışlardı.

Kadının kocası, akşamları otomobiliyle işten dönüyordu. Aklaşmış kıvırcık saçlıydı. Çenesinin ucunda yine aklaşmış küçük bir sakalı vardı. Gelir gelmez mayosunu giyip kumsala iniyordu. Biraz yüzdükten sonra yeniden giyiniyor, kadınla birlikte yürüyüşe çıkıyordu. Yürüyüş sırasında kediyi odaya kapatıyordu kadın. Kimi zaman da kucağına alıp onunla birlikte yürüyordu.

Altan, tasmalı kediyi ilk gördüğü andaki heyecanı yitirmedi. Bir türlü olağan kabul edemiyordu bu durumu.

(Devamı 56. sayfada)

halit kıvanç
SİZLERLE

TV'DEKİ GİBİ YARIŞMAK İÇİN...

TELEFON çaldı. Açtım:

— Buyurun...

— Biz, MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'nin iki okuruyuz.

— Oo merhaba.. Nasılsınız bakalım?

— İyiyiz... Ama sizin vereceğiniz bilgilerle daha iyi olacağız.

— Neymiş benden istediğiniz bu bilgiler?

— Televizyondaki gibi yarışmak istiyoruz bizler..

— İyi anlıyamadım.. Televizyonda yarışmak değil de, televizyondaki gibi yarışmak...

— Evet...

— Anladığım kadarıyla, birkaç arkadaş kendi aranızda toplanıp yarışacaksınız. Peki,nasıl planlıyorsunuz bunu?

— Sorular hazırlayacağız önceden.. Soracağız birbirimize.. İçimizden biri sunucu olacak. Ama bir türlü tam çözümü bulamıyoruz. Soruları hepimiz birlikte hazırlayacağımıza göre.. Sunucunun yarışmacılardan farkı kalmıyor ki.. Kısaca biz aramızda TV'de sizin yaptığınız yarışmalardaki gibi yarışmak istiyoruz da.. Bunun nasıl yapılacağını bulamadık. Yardım istiyoruz sizden..

— Kaç kişi kadarsınız?

— Sekiz, dokuz.. Hatta on oluruz. Onu geçeriz bile.

— Nerede okuyorsunuz?

— Ortaokulda.. Çoğunluğumuz orta üçteyiz. İki kişi de ortaokul ikide..

— Oldu.. Şimdi beni iyi dinleyin!. TV yarışmalarında, ya da sizin düşündüğünüz yarışmalarda önemli iki konu var. Biri, soruların hazırlanması.. Öteki de,yarışma biçimi.. Önce ikinciden başlıyayım. Yarışmak için iki gruba ayrılırsınız. Her grup kendince soru hazırlar. Gruplara "A" ve "B" diyelim. Önce "A" grubu bir soru sorar. Sonra "B" grubu sorar.. Bu da değişik biçimde düzenlenebilir. Şöyle ki: Ya her gruba soru sorulurken, o soruyu yanıtlamakla biri görevlendirilir. Yani "A" grubu sorarken ilk soruyu "B" grubundan (örneğin) Mehmet yanıtlar. Sonra "B" grubuna geçer sorma sırası.. Soruyu yanıtlama görevi de "A" grubundan (örneğin) Mine'ye geçer. Tekrar "A" grubu sorar, bu kez "B" grubundan (örneğin) Yücel yanıtlar soruyu.. Böylece ekipler adına her kez bir başka yarışmacı soruya karşılık verir. Ya da gruplar topluca yanıtlar soruları.. Birinci şekil daha heyecanlı ve renkli olur.

Soruların hazırlanmasına gelince.. Herşeyden önce bir tarafın kazanmasını sağlamak için puan sistemini iyi düzenlememiz gerekir. Örneğin 5 soruva 1'er puan dediniz mi, eşitlik doğabilir. Bu bakımdan sorular iki bölümlü olur, tamamını bilen 10 puan alır, yarısını bilen 5 puan.

Sorularda da iki yol var: Ya bir yarışmada değişik konularda sorular sorarsınız.. Ya da her yarışmada ayrı konu seçersiniz. Örneğin bir yarışmada coğrafya konusunda sorulur. Ötekinde hafif müzik konusu alınır.

Ancak soru hazırlarken dikkat edeceğiniz en önemli nokta, soruların tek ve kesin yanıtlı olmasıdır. Aksi halde tartışma çıkar. Diyelim ki Samsun'u soracaksınız "Karadeniz"de bir kıyı kentimiz?" diye sordunuz mu, yarışmacı arkadaşınız Trabzon da dese doğru olur, Ordu da dese, Rize de dese.. Ama soruyu tek yanıt alacak biçimde, kesin sorarsanız.. "Atatürk'ün 19 Mayıs 1919'da ayak bastığı, Karadeniz'deki kıyı kentimiz hangisiydi?" diye sorarsanız.. "Samsun"dan başka yanıtı yoktur bunun.. Yineliyorum: Soruyu hazırlarken, yanıtının tartışma doğurmayacak kadar kesin ve tek olmasına dikkat ediniz. Eğer tartışmalı olabilecekse, o zaman da test yöntemiyle sorun. Örneğin: Falanca dağın yüksekliği 4000 metre midir, 5000 metre midir, 3000 metre midir? gibi.. Ne dersiniz? Sizi aydınlatabildim, sanırım.

— Hem de fazlasiyle.. Çok teşekkür ederiz.

— Yalnız, bu kadarcık bilgiyle TV yarışmasına benzer yarışma düzenleyeceğinizi sanmayın hemen.. Özellikle soruları hazırlamak için, kaynak kitaplar karıştırmanız, ansiklopedilere bakmanız gerekir. Güncel sorular daima ilgi çeker. Bunları da gazetelerden bulabilirsiniz. Radyo ve TV'de haber bültenlerinde de ilginç sorular çıkar. Haydi bakalım başarılar...

Haftaya buluşmak dileğiyle..

PEMBE PANTER

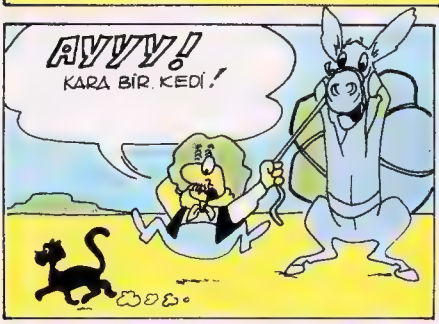

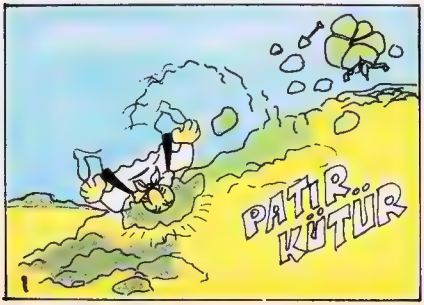

HEYYY! BURASINI BABANIN EVİ Mİ SANDIN? BİRAZ DİKKATLİ OLSANA ???

YUVARLADIĞIN TAŞLARDAN BİRİ HAVUZUMA KAÇTI.
AAA? PEMBE PANTER???

PEMBE PANTER UĞUR GETİRİR. ONU YANIMA ALIRSAM MUTLAKA KÖŞEYİ DÖNERİM.

HP!..
O DA NESİ SOYGUN MU YAPIYORSUN?
SENİ YANIMA ALMAYA KARAR VERDİM. BANA ŞANS GETİRECEKSİN.

YÜRÜ BAKALIM.
DELİ MİDİR NEDİR BU? GÜNEŞİN ALTINDA BENİ YÜRÜTÜYOR.

YANIMA GÜNEŞ YAĞIMI DA ALMADIM. ÇOK KÖTÜ YANACAĞIM...
BİRAZ DURALIM. BURASINI KAZMAYA KARAR VERDİM. BELKİ BİR ŞEYLER BULURUM.

DURUP DURURKEN PEMBE PANTERLERİN UĞUR GETİRDİĞİNİ DE NEREDEN ÇIKARDIN? EĞER ÖYLE BİR ŞEY OLSAİDİ, BEN ÇOKTAN MİLYARDER OLURDUM. OYSA HENÜZ MİLYONERİM.
ÇATIR!

GÖRDÜN MÜ ? SANA SÖYLEMİŞTİM ,UĞUR FALAN GETİRMEDİM ,ALTIN BULAMADIN.
SIPIR!
YAŞASIN!
SONUNDA ZENGİN OLDUM.
SIPIR
PETROL BULDUM. ZENGİNİM ARTIK!
ÇATIR!
O DA NESİ ?
DUR BAKALIM BU NEYİN NESİYMİŞ?
URANYUM!
ÖTEKİ ELİMDE DE ALTIN VAR!
AZSONRA...
SURAYA BAKSANA... BİR VAHA BU...
İŞTE BULDUM.
GENÇLİK ÇEŞMESİNİ BULDUM.

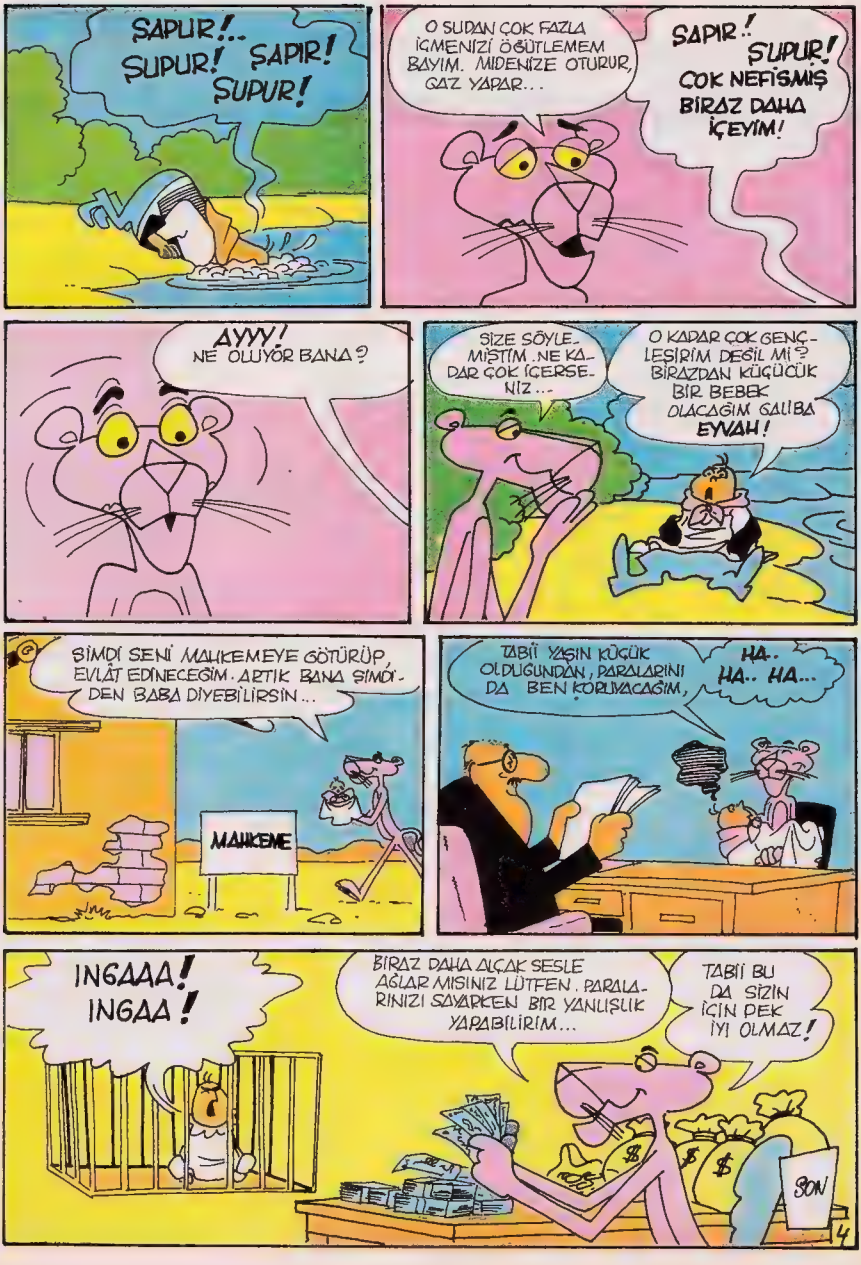
ŞAPUR!..
ŞUPUR! ŞAPIR!
ŞUPUR!
O SUDAN ÇOK FAZLA İÇMENİZİ ÖĞÜTLEMEM BAYIM. MİDENİZE OTURUR, GAZ YAPAR...
ŞAPIR!
ŞUPUR!
ÇOK NEFİSMİŞ BİRAZ DAHA İÇEYİM!
AYYY!
NE OLUYOR BANA?
SİZE SÖYLEMİŞTİM. NE KADAR ÇOK İÇERSENİZ...
O KADAR ÇOK GENÇLEŞİRİM DEĞİL Mİ? BİRAZDAN KÜÇÜCÜK BİR BEBEK OLACAĞIM GALİBA EYVAH!
ŞİMDİ SENİ MAHKEMEYE GÖTÜRÜP, EVLÂT EDİNECEĞİM. ARTIK BANA ŞİMDİDEN BABA DİYEBİLİRSİN...
MAHKEME
TABİİ YAŞIN KÜÇÜK OLDUĞUNDAN, PARALARINI DA BEN KORUYACAĞIM,
HA.. HA.. HA...
INGAAA! INGAA!
BİRAZ DAHA ALÇAK SESLE AĞLAR MISINIZ LÜTFEN. PARALARINIZI SAYARKEN BİR YANLIŞLIK YAPABİLİRİM...
TABİİ BU DA SİZİN İÇİN PEK İYİ OLMAZ!
SON

PITIRCIK'IN SERÜVENLERİ

Yazan: GÖSCINNY - Türkçesi: VİNET KANETTİ - Resimler: SEMPE

Tatil bitiyor, kamptan ayrılmak gerekecek. Bu tabii hüzün verici bir şey ama, çocuklar anne babalarının sevincini düşünerek avunuyorlar. Mavi Kampta büyük bir gece düzenlendi. Her ekip, becerilerini ortaya döktü; Pıtırcık'ın ekibi bir insan piramidi oluşturarak geceyi kapattı. Genç jimnastikçilerden biri, piramidin tepesine çıkıp Baykuş Gözü ekibinin sancağını sallandırdı ve hep birlikte parolalarını haykırdılar, "Cesaret!" diye.

Doğrusu, vedalaşmalar sırasında bütün çocuklar büyük cesaret gösterdiler. Bir tek Sulu Göz, ağlıyor, bağırıp çağırıyor, kamptan ayrılmak istemediğini söylüyordu.

TATİL ANILARI

TATİLDEN yeni döndüm; bir kampa gitmiştim, çok eğlendim.

Tren istasyona vardığında bütün anne ve babaların bizi beklediğini gördük. Müthişti: bağrışanlar, annelerini babalarını bulamayıp ağlayanlar, bulup da gülenler, sıra halinde durmamız için düdük öttüren ekip başkanlarımız, ekip başkanlarının düdük öttürmemeleri için düdük öttüren istasyon memurları (trenleri erken hareket ettirmelerinden korkuyorlardı), bir şamata, bir şamata... Sonra annemi babamı gördüm, işte bu anlatamayacağım kadar kıyak bir şeydi. Annemin kollarına attım kendimi, sonra babamın kollarına, öpüştük, boy attığımı, ne de güzel yandığımı söylediler, annemin gözleri ıslandı, babam "He heyt, he heyt" diyerek gülümsüyor, elini saçlarımda gezdiriyordu, onlara tatilimi anlatmaya başladım, istasyondan çıktık ve babam bavulumu yitirdi.

Eve kavuştuğuma çok sevindim, çok güzel kokar bizim evimiz, hem sonra odam, oyuncaklarım, kısaca her şey çok kıyaktı, annem yemeği hazırlamaya gitti, işte buna bayıldım, kampta iyi yiyorduk ama benim annem herkesten iyi yemek yapar, yaktığı pastalar bile daha önce yediğiniz her şeyden daha lezzetlidir. Babam gazetesini alıp koltuğuna oturdu. KENDİSİNE:

— Şimdi ne yapacağım? diye sordum.

— Ne bileyim ben, yorulmuş olmalısın, git odana dinlen, dedi babam.

— Ama yorgun değilim ki, dedim.

— Öyleyse git oyna, dedi babam.

— Kiminle? diye sordum.

— Kiminle, kiminle, şu soruya da bak! Kimseyle sanırım, dedi.

— Ben tek başına oynamasını bilmem, doğru değil, kampta bir sürü arkadaştık, hep yapacak bir şeyler bulurduk dedim. Babam gazetesini dizlerinin üstüne koydu, gözlerini açtı, "Burası kamp değil, çok rica edece'ğim git tek başına oyna!" dedi. Ben ağlamaya başladım, annem koşarak mutfaktan geldi "Aman başladık" dedi, beni avuttu, yemek hazır olana dek gidip bahçede oynamamı, tatilden dönen Sırma'yı da eve çağırmamı söyledi. Annem babamla konuşurken ben koşarak bahçeye çıktım. Sanırım beni konuşuyorlardı; eve döndüğüme çok seviniyorlar.

Sırma, komşularımız bay ve bayan Kontrplak'ın kızlarıdır. Bay Kontrplak, "Sağlam Ökçe" adlı ayakkabıcı dükkânının üçüncü katındaki baş satıcıdır, sık sık babamla kapışırlar. Ama Sırma çok tatlıdır, kız olmasına karşın. Şansım varmış, bahçeye çıktığımda Sırma'nın da kendi bahçesinde oynadığını gördüm.

— Merhaba Sırma, benimle bahçede oynar mısın? dedim.

— Olur, dedi Sırma, babamın da, bay Kontrplak'ın da onarmak istemedikleri çitin deliğinden geçti, her baba deliğin öteki bahçeye ait olduğunu söylüyor. Sırma, son görüşmemizden bu yana kapkara olmuş, bu da mavi gözlerine ve sarı saçlarına çok yakışmış. Yok gerçekten, bir kız olmasına karşın, çok tatlı şey şu Sırma.

— Tatilin iyi geçti mi? diye sordu Sırma.

— Dehşet! Kamptaydım, bir sürü ekip vardı, benimki en iyisiydi, adı Baykuş Gözü'ydü ben de ekip başkanıydım, dedim.

— Büyükler başkan oluyor sanıyordum ben, dedi Sırma.

— Evet ama ben başkanın yardımcısıydım, bana sormadan hiç bir şey yapamıyordu. Aslında kararları alan bendim, dedim.

— Kızlar da var mıydı kampta? diye sordu Sırma.

— Daha neler! Kızlara göre çok tehlikeliydi. Müthiş şeyler yapıyorduk, sonra ben boğulan iki kişiyi kurtarmak zorunda kaldım, dedim.

— Atıyorsun, dedi bana Sırma.

— Nasıl atıyorum? diye bağırdım. İki değil üç kişi kurtardım aslında, bir tanesini unutmuşum. Balık tutmaya gittiğimizde de yarışmayı ben kazandım, nah şu kadar bir balık tuttum, dedim ve kollarımı açabildiğim kadar açtım, Sırma inanmamış gibi güldü. Bu hiç hoşuma gitmedi: ne yani yalan mı, kızlarla bir türlü konuşulmuyor! Ondan sonra, kampta gizlenen bir hırsızı yakalamak için polise nasıl yardım ettiğimi, nasıl tafenere kadar yüzdüğümü anlattım, herkes beni çok merak etmişti, ama sahile döndüğümde herkes beni kutlamış, müthiş bir şampiyon olduğumu söylemişlerdi, sonra yabanıl hayvanlarla dolu ormanda kaybolan arkadaşlarımı nasıl bulduğumu anlattım.

— Ben annem babamla deniz kıyısına gittim, çok iyi takla atan Fıdık adında bir arkadaş edindim.. dedi Sırma.

— Sırma! Gel, Sofraya oturuyoruz! diye bağırdı kapıya çıkan bay Kontrplak.

— Sonra anlatırım, dedi Sırma ve çitin deliğinden geçip evine koştu.

Eve döndüğümde babam yüzüme baktı, "Arkadaşına kavuştun mu? Keyfin yerine geldi mi şimdi?" dedi. Ben hiç yanıt vermedim, koşarak odama gittim, dolabın kapısına bir tekme savurdum.

Ne yani yalan mı, şu Sırma da kalkmış bana tatili hakkında bir sürü palavra sıkıyor! Bir kere benim hiç umurumda değil.

Fıdık denen arkadaşı da salağın ve çirkinin teki!

KİRPİ ÇOCUK

UMUR BUGAY

NEYSE, OKULA KAVUŞTUK

SELMA öğretmen, ilk derste kürsüye çıktı. Hepimize şöyle bi baktı. "Eeee.. Anlatın bakalım çocuklar," dedi, "Tatili nasıl geçirdiniz?" Geçen yıl da sormuştu bunu. Arkadan ekledi. "Biliyorsunuz, 1979 sizin yılınız. Dünya Çocuk Yılında neler yaptınız bakalım?"

Bizim sınıfta çilli bi kız var. Adı Mine. Konuşmaya bayılır. Her derste öğretmenin gözünün içine bakar, konuşmak için. Parmak kaldırarak ayağa kalktı. "Öğretmenim, efendim.." diye başladı. "Dünya Çocuk Yılımız olan bu yaz.. Tatilimizi çok güzel geçirebilmemiz için.. Bizim en kıymetli varlıklarımız olan annelerimiz ile babalarımız bizlereeee... Sabahları süt, tereyağı, bal yedirereeek.. Öğretmenim, efendim.. Çocuk Yılımızda, bizlerin deee büyüyerek sizler kadar olaraktaaaaan.. Yurdumuzuuuu düşmanlardan..." Hepimiz gülüyorduk. "Öğretmenim, efendim şunlara bakar mısınız?" dedi. "Gülüyorlar.. Yurdumuzu kurtarmak için.. Bizlere sağlam kafa, sağlam vücutta bulunur diyerekteeeen.." Sürdüremiyordu konuşmasını. Sağ ayağını yere vurmaya başladı.

Selma öğretmen oturttu Mine'yi. "Ağlama yavrum," dedi, "Sen çok genel anlatmaya çalışıyorsun. Ben size yalnızca tatilde başınızdan geçenleri sormuştum."

Memet kaldırdı parmağını bu kez. "Cin Memet" deriz ona. "Bizim bu yaz çok kötü geçti öğretmenim." dedi. Şaşırmıştık. Oysa hepimiz olumlu bi şeyler anlatmaya çalışıyorduk. "Ev sahibimiz kirayı artırdı," diye sürdürdü konuşmasını Memet, "Babam çok kızdı. Yakında başka bir ev buldu. Taşındık. Annem eşyaları eve yerleştiremedi. Gündüzleri başka kimse olmadığı için ben yardım ediyordum. Yemek masasını bir köşeye koyup yarım saat sonra kaldırıyorduk. Sandalyeleri oraya, koltuğu şuraya derken öğretmenim, bir de baktık ki yaz geçmiş."

Salih izin almadan kalktı. "Öğretmenim ben de anneme yağ bulmak için her sabah kuyruğa girdim," dedi. Selma öğretmen merakla sordu: "Bulabildin mi?" Anlaşılan o da yağ bulmakta güçlük çekiyordu. İşte buna hiç aklım ermiyor. Koskoca bi öğretmen nasıl yağsız kalır?

Her kafadan bir ses çıkmaya başladı sınıfta. Selma öğretmen susturmadı hiç birini. Gülümseyerek dinliyordu.

— Öğretmenim biz de bu yaz babamla ampul aradık.

- Biz kardeşime ilaç aradık öğretmenim..

— Ben zeytinyağı kuyruğuna girdim öğretmenim.

— Öğretmenim biz şeker bulamadık.

MEHMET'İN ÇEVRE DOSYASI

ATİLA ALPÖGE ■ DEVRİM ALPÖGE

KULLAN VE AT

GÜNLÜK yaşantımızda bir çok şeyi kullanıp tüketiyoruz ve çöpe atıyoruz. Bunu yaparken bazı şeylerin kullanılıp atılmasının ne kadar kötü olduğunu hiç düşünmüyoruz. Bakın, aşağıdaki resimde bunu anlatmaya çalıştık.

Buradaki örnek kağıt ve kağıttan yapılmış şeyler üzerine. Kağıt ağaçtan yapılıyor, biliyorsunuz. Ağaçlar kesiliyor, biçiliyor, uzak yerlere taşınıyor. Tabii bütün bunlar yapılırken bir çok masraf yapılıyor ve enerji harcanıyor. Sonra fabrikada ham madde işlenip kağıt yapılıyor; oradan da kitap yapımına, gazetelere, dergilere.. Biz bunları okuyup ya da kullanıp genellikle çöpe atıyoruz.

Bunun şöyle zararları var. Bir yandan çöp sorunu yaratıyoruz. Öte yandan da yeniden ağaç keserek, enerji kullanarak kağıt yapmaya çalışıyoruz. Bu yönteme "kullan ve at" yöntemi diyebiliriz.

Oysa bir de "yeniden kullanma" yöntemi var. Bunun nasıl olduğunu aşağıdaki resimde kırmızı okla görüyoruz. İşi biten kağıtlar toplanıyor, yeniden fabrikaya gidip kağıt oluyor. Böylece hiç ham madde kaybı olmamış oluyor. Boşu boşuna enerji tüketilmiyor ve ağaçlar gereksiz yere kesilmiyor.

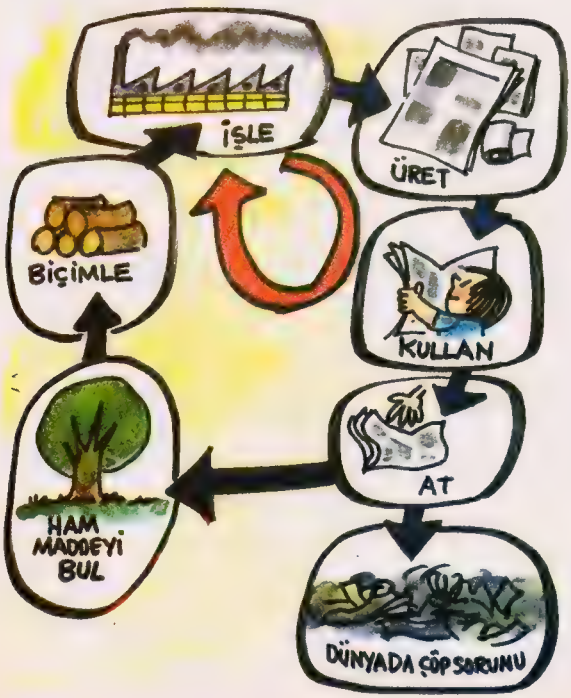

KULLAN VE AT ÖRNEKLERİ

Kağıttan yapılmış mendiller var. Bunları kullanıp çöpe atıyoruz. Oysa bez mendilleri yıkayıp yeniden kullanıyoruz. Bez mendiller hem daha ucuza gelmiş oluyor, hem de daha az çevre sorunu yaratıp, daha az kaynak tüketiyor. Burada kaynak dediğimiz, kağıdın ham maddesi olan ağaç ve işlenirken kullanılan enerji...

Bazı maddeleri plastik kaplar içinde satın alıyoruz. Örneğin yoğurt... Yoğurdu yedikten sonra plastik kabı doğru çöpe yolluyoruz. Oysa plastik, doğada zor yok olduğu için çevre sorunu yaratıyor; bir de aslında petrolden elde edildiği için petrol bunalımına katkıda bulunuyor. Eskiden yoğurt cam ya da teneke kutular içinde satılırdı ve satıcı işi biten kapları geri alırdı. Bunlar yeniden kullanılırdı.

Bir çok yiyeceği konserve halinde satın alıyoruz. Konserve kutuları kalaydan yapılıyor. Oysa kalay doğada tükenmek üzere. Bir zaman gelecek, hiç kalay bulamıyacağız. Kullandığımız konserve kutuları ise çöplüklerde, toprağın içinde yok olacaklar.

Bazı içecek şeyler, örneğin meyve suyu ve süt gibi maddeler kalın kağıttan yapılmış kutular içinde satılıyor. Bunların kaplarını da atıyoruz. Oysa başka içecek maddeler geri verilen ve yeniden kullanılan şişeler içinde satılıyor. Tabii böylesi daha iyi!

KAĞIDI SİZDEN KİTABI BİZDEN

Yurdumuzda kağıt sıkıntısı var. Çünkü üretim yetersiz ve ham madde olan ağaç gerektiği kadar bulunamıyor. O zaman da kitap basmakta zorluk çekiliyor. Bir çok yayınevi sizler için çok güzel ve yararlı kitaplar hazırladığı halde bunları basamıyor. Sizler de bu canım kitaplardan yoksun kalıyorsunuz.

Aslında bu soruna yardımcı olabilirsiniz. "Yeniden Kullanma" yöntemini değerlendirerek... Elinize geçen her türlü kağıdı biriktirin. Eski gazeteleri, dergileri.. kullanılmış kağıtları... atılacak kağıt maddeleri... Bunları örneğin okulunuza armağan edin. Arkadaşlarınız da katılsın size. Sınıfınızca biriktireceğiniz kağıt artıklarını sattığınız zaman elinize o kadar çok para geçecek ki! Bununla sınıfın gerek duyduğu şeyleri alabilirsiniz. Örneğin yılda en az 200 yeni kitap alabilirsiniz.

Sizin sattığınız kağıtları alanlar bunları fabrikalara yolluyorlar ve yeniden kağıt yapıyorlar.

Geçen yıl Ankara Belediyesi "yeniden kullanma"yı özendirmek için bir yarışma açtı. "Kağıdı sizden, kitabı bizden" dedi. Okullar kağıt biriktirip Belediyeye verdiler. En çok kağıt biriktiren okul birinci oldu. Belediye de yarışmaya katılanlara kitap armağan etti.

Jules Verne

ROBENSONLAR OKULU

Jules Verne

Jules Verne, 8 Şubat 1828'de Fransa'nın Nantes kentinde doğdu. Babası avukattı. Oğlunun da kendisi gibi avukat olmasını istiyordu; ama Jules başka ülkelere gitmek, değişik insanlar, çevreler görmek istiyordu. On bir yaşındayken evden kaçtı, gizlice bir gemiye bindi. İlk limanda yakalanarak babasının yanına gönderildi.

Jules, ister istemez hukuk öğrenimi görmeye başladı. Paris'e gitti. Orada tiyatro oyunları yazdı. Çağın ünlü yazarı Alexandre Dumas Pere ile tanıştı. Dumas, ona bir tiyatroda iş buldu.

Jules Verne, artık kendini yazarlığa vermişti. İki kızı olan genç bir dulla evlendi. İlk kitabı olan "Balonda Beş Hafta"yı 1863'de yayımlattı. Kitabın kazandığı başarı üzerine, ardarda romanlar yazmaya koyuldu. Kırk yıl içinde altmışın üzerinde roman ve bir çok öykü yazdı.

Romanlarının en ünlüleri şunlardır: Dünyanın Merkezine Yolculuk (1864), Kaptan Grant'ın Çocukları (1868), Deniz Altında 20,000 Fersah (1870), Seksen Günde Dünya Yolculuğu (1873), Michael Strogoff (1876), Dünyanın Sonundaki Deniz Feneri (1905).

Jules Verne, yine Fransa'da, Amiens'de, 24 Mart 1905'de öldü. Bir süre sonra Nantes'a büyük bir heykeli dikildi.

1850 YILINDA CALIFORNIA'DA SAN FRANSISCO KENTİNDE YILIN EN BÜYÜK AÇIK ARTIRMASI YAPILIYORDU...
PASİFİK'TE İSSİZ BİR ADA... GÖRÜLMEMİŞ FİYATA SATIYORUM, BİR MİLYON YÜZ BİN DOLARA KOCAMAN BİR ADA...
İÇİNDEKİ YAM, YAMLARLA BİRLİKTE Mİ?
HA, HA, HA!
YA HAYVAN LAFI?
SATIŞ HABERİ, BİR KAÇ GÜN ÖNCEKİ GAZETELERDE YER ALMIŞ - TI..
SPENCER ADASI SATILIYOR
ADA, AÇIK ARTIRMAYLA EN YÜKSEK FİYATI VEREN'E SATILACAK.
BU YÜZDEN SATIŞ ÇEKİŞMELİ GEÇECEKTİ..
ADADA NE HAYVAN NE DE YAMYAM VAR. İSSİZ BİR ADA BU...
BIRAKIN, GİRELİM!
ADA SATIŞI VARMIŞ..
LÜTFEN ÇEKİLİN. SATIŞ BİTMEDEN GİREMEZSİNİZ.
KİMSE, BU FİYATI BU ADAYA VERMEZ.
BİR MİLYON DOLAR-DAN FAZLA HEM DE
DELİ BUNLAR, GERÇEKTEN DELİ...
EVET... YOK MU İSSİZ ADA İÇİN ARTIRAN. ÜÇE KADAR SAYIYORUM, BİR... İKİ...
BÖYLE BİR FIRSATI KAÇIRMA-YIN. KOSKOCA ADA BİR MİLYON YÜZ BİN DOLARA. YOK MU ARTIRAN!?
BİR MİLYON İKİ YÜZ BİN DOLAR.

BİR AN SESSİZLİK OLDU...
BAY BİR MİLYON İKİYÜZBİN DOLAR VERİYOR. YOK MU ARTIRAN?
BU ADAM MİLYONER GUİLLERMO W. KOLDERUP DEĞİL Mİ?
EVET, O!
MİLYONER KOLDERUP DA AÇIK ARTIRMAYA KATILMIŞ
SUGEMİ ARMATÖRÜ MÜ?
BÜYÜK İŞ ADAMI.
TA KENDİSİ!
ÇEKİLİN! ÇEKİLİN!
YOK MU ARTIRAN, BAYLAR?..
BENDEN DAHA ZENGİNİ VAR MI Kİ?
FAKAT BİRDEN..
BİR MİLYON ÜÇ YÜZ BİN DOLAR...
HAYIR, OLAMAZ!
EVET, SPENCER ARASINDA BİR MİLYON ÜÇ YÜZ BİN DOLAR VERİYORUM.
MİLYONER TASKINAR DA BURADA.
MİLYONER TASKINAR DA AÇIK ARTIRMAYA KATILMIŞ...
DESENE KIYASIYA BİR MÜCADELE OLACAK!
NE HEYECANLI...
TIPKI, FUTBOL MAÇI GİBİ...
TASKINAR'IN DA SATIŞA GİRMESİ KOLDERUP'U YILDIRMAMIŞTI..
BİR MİLYON DÖRT YÜZ BİN DOLAR.

BAŞKA ARTIRAN YOKSA SATIYORUM... BIR, IKI...
BIR MILYON BEŞ YÜZ BIN
DELI BUNLAR!
BENCE TAŞKINAR, KAZANACAK!
BENCE DE BAYKALDIRIP!
BIR MILYON ALTI YÜZ BIN DOLAR!
KAFAMI KIZDIRMA TAŞKINAR, YOKSA SENI BATIRIRIM..
BIR MILYON YEDIYÜZ BIN!
BIR MILYON SEKIZ YÜZ BIN!
BIR MILYON DOKUZ YÜZ BIN!
IKI MILYON!
HAYDI!
ÇEKILIN! ÇEKILIN!
BIR... IKI ZENGINLE KIM AŞIK ATABILIRDI..
DEVAM ET!
EVET BAYLAR! IKI MILYONA SATIYORUM. BIR... IKI..
HEP BU ANI BEKLEDIM!
Ooo
IKI MILYON BEŞYÜZ BIN DOLAR.
BEN ŞIMDI SENIN TOZUNU ATARIM
Ooo
ÜÇ MILYON!
OOOO!
ÜÇ MILYON BEŞ YÜZ BIN DOLAR!

ÜÇ MİLYON BEŞ YÜZ BİN OLDU. YOK MU ARTIRAN ?. BİR... İKİ...
BENİ YENEMEYECEKSİN!
SPENCER ADASI İÇİN DÖRT MİLYON DOLAR.
İKİ MİLYONER ARASINDAKİ ÖLÜM DUELLOSU TOKMAĞIN SESİYLE KESİLİVERDİ..
SATTIM! SPENCER ADASINI, CALİFORNİA'NIN SAN FRANSİSCO KENTİNDE BAYGÜLLERMO KOLDERUP'A SATTIM!
SONUNDA BEN KAZANACAĞIM KOLDERUP, GÖRECEKSİN!
HALK BÜYÜK SEVİNÇ VE COŞKU İÇİNDE SALONA GİRDİ...
YA-YA-YA-SA-SA-ŞA...
YAŞASIN CALİFORNİA'NIN EN ZENGİN ADAMI!
YAŞASIN SPENCER ADASINI ALAN ADAM!
SON BASKI YAZIYOR! SPENCER ADASININ SATILDIĞINI YAZIYOR!
The
$199

ADANIN YENİ SAHİBİNİ YAZIYOR.
AMCAN O ADAYI NE YAPACAK ÇOK MERAK EDİYORUM. KENTTEN ÇIKTIĞINI GÖRMEDİM.
ASLINDA, ADAYA DOĞRU YELKEN AÇMAK HİÇ DE FENA FİKİR DEĞİL..!
BEN DE YOLCULUĞU SEVERİM AMA ISSIZ BİR ADAYA DEĞİL!
BİLİYOR MUSUNUZ, BAY TARTELET? BAY EVLİ ÇİFTLERİ SEVDİĞİNİ AMA NEDEN SIK SIK KAVGA ETTİKLERİNİ ANLAMADIĞINI SÖYLER.
SEN GÖREVİN OLMAYAN SEVLERE KARIŞMA. ONLARIN TARTIŞMASI SENİ İLGİLENDİRMEZ.
ONLARI SEVDİĞİM İÇİN İLGİLENİYORUM.
BAYAN ELİME DOĞDU, BİRLİKTE BÜYÜDÜK SAYILIR.
GUİLLERMO KALDERUP EVE DÖNDÜĞÜNDE...
AMCAM SENİ ÇAĞIRIYOR GODOFREDO?
SANIRIM AÇIK ARTTIRMAYI ANLATACAK...

OLANLARI DUYMUŞSUNUZDUR. AMA KONUŞMAK İSTEDİĞİM BU DEĞİL.
BÖYLE BİR İSSİZ ADAYA NEDEN BU KADAR ÇOK PARA YATIRDIĞIMI MERAK ETMİŞSİNİZDİR.
AMACIM YALNIZCA RAKİBİM TASKINARI YENMEK DEĞİLDİ...
BEN ÇIKABİLİR MİYİM?
KAL TARTELLET. SEN YABANCI DEĞİLSİN.
GODOFREDO SENİN İÇİN BİR AİLENİN BAŞINA GEÇMENİN ZAMANI GELDİ. VE BUNDAN BÖYLE İŞLERİMİ SEN YÜRÜTECEKSİN. NEREYE ÇITMENİ İSTEDİĞİMİ ANLADIN SANIRIM.
AMA GUİLLERMO AMCA, YA FİNE İLE OLAN EVLİLİĞİMİZ?
APTALCA KONUŞMA. İKİNİZİ DE NE KADAR SEVDİĞİMİ BİLİRSİN. O BURADA SENİ BEKLEYECEK..
ANLADIĞIM KADARIYLA, SEMİDE BİR YIL DENENDİKTEN SONRA İŞLERİNİ BANA DEVREDECEKSİN.
TABİİ, BECEREBİLİRSEN!
BU DÜNYA TURU, BİR ÇEŞİT SİMDİYE KADAR ÖĞRENDİKLERİMİN UYGULAMASI OLACAK...
EVET SERÜVENİ HEP ROMANLARDA OKUDUN, ŞİMDİ DE YAŞA BAKALIM.

KOLDERUP, YAŞAMINDA İLK KEZ YEĞENİNİ OĞLU YERİNE KOYUYORDU...

BAK OĞLUM. BU SPENCER ADASININ DA NASIL BİR YER OLDUĞUNU ARAŞTIRMANI İSTİYORUM.

BELKİ BİRAZ ROBENSONLUK OLACAK AMA...

TEŞEKKÜR EDERİM GÜLLERMO AMCA, BU YOLCULUK BENİM İÇİN DE ÖNEMLİ BİR DENEY OLACAK.

İSSİZ BİR ADADA YAŞAMAK NEYMİŞ, ÖĞRENECEĞİM...

YİRMİ GÜN SONRA, SAN FRANSİSCO'DAN KALKAN BİR YELKENLİ YOLA ÇIKTI.

GÜLE GÜLE, GODOFREDO. KENDİNE İYİ BAK. MEKTUP YAZ.

ALLAHA ISMARLADIK FİNA!

EVLENMEDEN BALAYINA ÇIKIYORUM. ŞUYA BAK! HEM DE FİNA OLMADAN...

DREAM

AMCAMIN GEMİSİYLE BİR YIL DÜNYA GEZİSİ...

DİKKAT ETTİM, KAPTAN BAŞINDAN BERİ ROTA HAKKINDA KONUŞMAK İSTEMİYOR.

HİÇ FARKETMEDİM.

LİSTELİK ODASINDA BİR TAKIM GİZLİ TOPLANTILAR YAPIYOR.

DOĞRU!

HAVALAR İYİ GİDİYOR... ANCAK KOLDEROP'UN YEĞENİNİN ARKADAŞI BİRAZ EVHAMLI BİRİNE BENZİYOR.
GÜNLER GEÇİYORDU... BİR SABAH...
SİZE BİR ŞEY SORACAĞIM KAPTAN!
BU SAATTE Mİ? İŞİM VAR BAYMORSAN.
AMA ÖNEMLİDİR. BİR HAFTADIR YOLDAYIZ, AMA ROTA HAKKINDA HİÇBİR FİKRİMİZ YOK. OLSA BELKİ YARDIMIMIZ OLUR...
BELKİ DE OLMAZ.
BEN BU İŞLERDEN ANLARIM. UZUN YOLCULUKLARDA ROTA SAPMALARI OLABİLİR...
YETER BAYMORSAN!
SİZE BURADA GEMİ KAPTANININ BEN OLDUĞUMU ANIMSATTIRIM. GEMİCİLİK HAKKINDA NUTKUNUZU BAŞKASI ÇEKİN!
SİZ BİLİRSİNİZ, BENDEN SÖYLEMESİ.
NE OLDU GODOFREDO?
ADAMIN AĞZINI BIÇAK AÇMIYOR.
BU GEMİDEKİ ADAMLARI GÖZÜM TUTMUYOR.
BENİM DE. ÜSTELİK KAPTAN'IN DA BİZE KARŞI BİR TUTUMU VAR.
AMA NASIL OLUR? BU ADAM AMCAMIN EN GÜVENDİĞİ KAPTANLARDAN BİRİ...
AMA BU ADAMLARIN HER BİRİNE GÜVENİLMEYECEĞİ DUYGUSU VAR İÇİMDE...
ASLINDA GÜVENİLMEZ OLAN YALNIZ GEMİCİLER DEĞİLDİ.
BİR ŞEY Mİ VAR?
BİR FIRTINA İŞARETİ ALDIK KAPTAN.

BİR BU EKSİKTİ. HAVA BOZUYOR.
ŞİMDİ NE GÜZEL SAN FRANSİSCO'DA FİNA'YA DANS DERSİ VERİYORDUM.
DİKKAT ET!
AAAH!
FIRTINA HIZINI ARTIRIYORDU...
FIRTINA ALARMI! DÜDÜK ÇAUN!
SIKI DUR TARTELET!
UFF!. ŞANIRIM SONUMUZ GELDİ...
BİRDEN, RÜZGÂRIN USKURUSUNA KUDURMUŞ DALGALARIN SESİNE SİMİNİN ÇIĞLIĞI KARIŞTI...
KAPTAN, SURAYA BAKIN!
KORKUNÇ!
NE OLUYOR KAPTAN!

HERKES CANINI KURTARSIN!
GÜNLER SONRA GODOFREDO SANDALDA KENDİNE GELDİĞİNDE...
TARTELETT'E NE OLDU ACABA?
NASIL OLDU DA BU KAYIKTAYIM? GEMİ NEREDE PEKİ?
BUKLI AZ SONRA ÖĞRENDİ.
TANRIM!
GALİBA, BENDEN BAŞKA KURTULAN YOK...
AÇ VE SUSUZ GEÇEN GÜNLERDEN SONRA...
AH BU GÜNEŞ!
TANRIM, UZAK-TA KARA GÖRÜN-DÜ!
YANILMIYORSAM, JAVA VEYA SUMATRA AÇIKLARINDA OLMALIYIM. AMA BELKİ DE AKINTIYA KAPILARAK GERİ DÖNMÜŞ DE OLABİLİRİM
ARKADAŞI TARTELETT, BİR TÜRLÜ AKLINDAN ÇIKMIYORDU...
ZAVALLI DOSTUM! ZAVALLI KAPTAN VE TAYFALAR...

FAKAT BİRDEN...
DALGALAR BENİ HIZLA KAYALARA SÜRÜKLÜYOR...
BLAAM!
BİR SÜRE SONRA...
NEREDEYİM BEN?
NE ZAMANDIR BURADAYIM ACABA?
KIYIDAN İÇERİLERE GİRİP, BİR İZ, BİR İŞARET BULMALI.
AMA ORMANA GİRİNCE...
ÇOK GARİP. EN UFAK BİR PATİKA İZİ BİLE YOK.
NE BİR EV, NE BİR HAYVAN, NE BİR KİMSE... BOMBOŞ!
BİRİLERİ OLMALI MUTLAKA. ŞU TEPEYE ÇIKAYIM.

ANCAK TEPEYE ÇIKTIĞINDA BÜYÜK BİR DEHŞETE DÜŞTÜ...

OLAMAZ!

ADA'YMIŞ BU!

ISSIZ BİR ADA'DAYMIŞIM BEN!

BİR ANDA GODOFREDO, AYLAR ÖNCESİNİ ANIMSADI, AMCASININ DÜNYA GEZİSİNİ ÖNERDİĞİ GÜNÜ...

BAK OĞLUM, BU SPENCER ADASININ DA NASIL BİR YEROLDUĞUNU GÖRMENİ İSTİYORUM.

BELKİ BİRAZ ROBENSON'LUK OLACAK AMA...

GODOFREDO, KEŞKE BAŞINDA BU İŞİ KABUL ETMESEYDİM DİYE DÜŞÜNDÜ...

BENİM DURUMUM, ROBİNSON CRUSOE'NUNKİNDEN KÖTÜ. ONUN HİÇ OLMAZSA YARDIMCI VARDI...

KAYBOLDUM. BU AÇIYA NASIL DAYANACAĞIM. TARTELET ÖLDÜ DE KURTULDU...

YAPAYALNIZ KALDIM. ISSIZ BİR ADADA KİMSESİZ VE YAPAYALNIZ. AMCAM YAPTIĞIYLA ÖVÜNSÜN.

GÖRÜNÜŞE BAKILIRSA, ETRAFTA TEK CANLI YOK...

FAKAT BİRDEN AĞAÇLARIN ARDINDA...

O NE?

GÖZLERİME İNANAMIYORUM.

GODOFREDO HAYATINDA BU KADAR HEYECANLANDIĞINI HATIRLAMIYORDU..
SEN MİSİN!

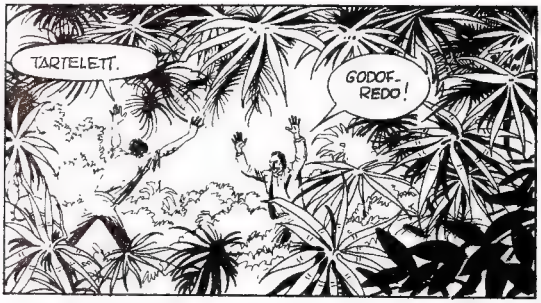
TARTELETT.
GODOFREDO!

ÖLSEYDİN, KENDİMİ ASLA BAĞIŞLAMAYACAKTIM.
BATAN GEMİDEN NASIL KURTULDUN?

BİNDİĞİMİZ SANDAL BATINCA BİR KALASA TUTUNDUM VE...

-AKINTI BİZİ SÜRÜKLEDİ...

BÖYLECE KIYIA KADAR GELDİM. DALGALAR BENİ KUMSALA KADAR GETİRDİ.

BİLİYOR MUSUN DOSTUM, BİR ADA, HEM DE İSSİZ BİR ADADAYIZ.
OLAMAZ!

ÜSTELİK TEK CANLI İZİNE RASTLAMADIM. NE MEYVE NE DE YİYECEK BİR ŞEY.
PEKİ, NEYLE YAŞAYACAĞIZ?

BURASI AMCANIN ARASINA BENZİYOR. AMA BU ADADA ROBENSON BİLE YAŞAMAZ...
BİRDEN GODOFREDO 'BAĞIRARAK ARKADAŞINA KIYIYA YAKLAŞAN BİR SALI İŞARET ETTİ.
SURAYA BAK!
GEMİDEKİ EVCİL HAYVANLAR!
YAŞADIK!
ARTIK ELLİ TAVUSUMUZ, İKİ DÜZİNE DE KEÇİMİZ OLACAK DEMEKTİR. AZAR AZAR TABİİ..
YORUCU BİR GÜNÜN AKŞAMI...
BU GÜNLÜK YETER TARTELLAT. YARIN DEVAM EDERİZ.
GEMİDEN BAŞKA KURTULAN VARMIDIR SENCE?
SANMAM.
HAYVANLAR VE BİZ NASIL KURTULDUYSAK, BELKİ BAŞKALARI DA KURTULMUŞTUR.
ONU BIRAK DA, BU HAYVANLAR SÜT VERİR Mİ OLUR DÜŞÜN SEN...
ERTESİ GÜNÜ DÜŞÜNMEYE GEREK KALMADI.
NASIL, KOLAY SAĞABİLİYOR MUSUN?
BU SABAH BİR KAP SÜT İÇECEĞİZ. AMA ARTANI SAKLAMAK İÇİN DAHA BÜYÜK BİR KAP GEREK.

ELİNDE TUTTUĞUN HİNDİSTAN CEVİZİ KABUĞUNU KURUTURSAK KÜÇÜK KAPLAR ELDE EDEBİLİRİZ...

DESENE BURADA ESKİ JOOLOJİ BİLGİLERİMİZİ TAZELEMEMİZ GEREKECEK.

HEMEN TOPLAMAYA BAŞLASAK İYİ OLACAK.

AYNI GÜN GODOFREDO ARKADAŞINA YENİ BULUŞUNU GÖSTERDİ...

BAK TARTELETETT, YENİ "KULÜBEMİZ"

EKMEK YAPMAK İÇİN UNUMUZ HAZIR.

O HAFTA SONU UZUN BİR ARAŞTIRMA GEZİSİNE ÇIKTILAR...

BU ANDAN İTİBAREN KURTULMAK İÇİN BAŞKA ŞEYLER DE GEREKLİ.

ELBİSE YE SİLÂH GİBİ. LİSTELİK VAHŞİLERİN SALDIRMA OLASILIĞINA KARŞI TEDBİR ALMALIYIZ.

ŞU ANDA ADADA BİZDEN VAHŞİ KİMSE OLDUĞUNU SANMIYORUM.

ŞUNA BAK, GODOFREDO! BUNUN NE GÜZEL ÇEVİRMESİ OLUR.

TUZAK KURMAK DA GEREK.

ONLARI BAŞKA SÜRPRİZLER DE BEKLİYORDU...

BİR CEYLAN!

DEMEK Kİ ADADA VAHŞİ FİLAN YOK. OLSAYDI ÇOKTAN CEYLANLARIN KÖKÜNÜ KURUTURLARDI...

GODOFREDO'NUN DÜŞÜNCESİNE BARTELETT'İN DE AKLI YATTI...

GİDİP BİRAZ YÜZELİM. BU ADADA SUDAN BAŞKA BİR ŞEY YOK...

SURAYA, KAYALIKLARIN ARASINA BAK!

BÜYÜK BİR SANDIĞA BENZİYOR.

NASIL OLUP DA BURALARA KADAR GELEBİLMİŞ...

SAŞMAMAK ELDE DEĞİL.

HADİ, İTTİR!

UFF! AMMA DA AĞIR!

KIYIYA ÇIKINCA

ÇOK PASLANMIŞ AMA, AÇMAK ZOR OLMAYACAK...

AL İŞTE!

ÇİNKO İLE KAPLI OLDUĞUNDAN İÇİNDEKİLER ISLANMAMIŞ.

ÇİNKO'YU DA KALDIRINCA...

AAA!..

BU GERÇEKTEN BİR HAZİNE!
TÜFEK, KAPSÜL VE BARUT!
KİMBİLİR NE ZAMANDAN BERİ DENİZDE KALDI.
EVET ÇOK UZUN BİR SÜRE OLDUĞU BELLİ.
İKİSİNİN DA AKLINA İLGİNÇ FİKİRLER GELDİ.
BUNUNLA CEYLAN AVLAYABİLİRİZ.
BUNUNLA DA TARIM YAPABİLİRİZ...
GERÇEKTEN ADADA HAYAT İYİYE DOĞRU GELİŞMEYE BAŞLAMIŞTI...
MOBİLYALARIMIZ HAZIR!
ARTIK BU ADADA YAŞAYABİLİRİZ.
EVET ÖYLE
BİR SABAH, GODOFREDO TEPEYE BÜYÜK BİR BEYAZ BAYRAKÇEKTİ.
GEMİ GEÇECEK OLURSA, BUNU RAHATÇA GÖRÜR.
GELDİĞİMDEN BERİ TEK BİR GEMİ GEÇMEDİ ADA TİCARET YOLLARINDAN OLDUKÇA UZAK OLMALI...
HAKLISIN. AMA BURADA, DENİZDE OLDUĞUMUZDAN DAHA GÜVENLİYİZ.
GELDİĞİMDE ADA ISSIZDI. AMA GÜNDEN GÜNE KALABALIKLAŞIYOR ARTIK.
SABIRLI OLMALIYIZ. SANDIKTA BALIK AĞI VE OLTA OLDUĞUNU BİLİYOR MUYDUN?
BALIK TUTMAK İÇİN ERKEN DEĞİL Mİ?

ARADAN AYLAR GEÇTİ. DOSTLARIMIZIN YAŞAMI OLDUKÇA DÜZENLİYDİ...
EVCİL VE KÜMES HAYVANLARI DA ÇOĞALMIŞLARDI...
BU YOLCULUĞA ÇIKMAKLA BÜYÜK BİR HATA İŞLEDİM...
FİNAYI KİMBİLİR NE ZAMAN GÖREBİLECEĞİM? BELKİ DE HİÇ!
BİRDEN DÜŞLERİNDEN UYANDI...
¡AAAAAH...!
NE OLUYOR ORADA?
GODOFREDO, UYAN!
NE VAR?
BAK!
TANRIM!

VAHŞİLER!..
GLUP!
YAMYAM DA OLABİLİRLER!
KULÜBEYE GİDELİM!
GOA-VULALE!.. GOA-GOA!..
TÜFEKLERİ DOLDURUP HAZIR TUTMALI, HERAN SALDIRABİLİRLER.
SİLÂH SESİNDEN BELKİ İRKERLER AL SUNU!
YARARLI OLACAK MI DERSİN?
TOPARLANMIŞKEN, BİR BU EKSİKTİ...
BİLİYOR MUSUN GODOFREDO, BÜTÜN BU OLAYLAR AYNEN ROBİNSON CRUSOE'NİN BAŞINDAN GEÇMİŞTİ.
TEK FARKLA. DANİEL DE FOE, BUNLARI HAYALİNDE CANLANDIRMIŞTI. BİZ İSE GERÇEKTEN YAŞIYORUZ.

NÖBETLE GEÇEN BİR GECENİN SABAHINDA...
ORTALIKTA ÇIT YOK. NEREDELER DERSİN?
BELKİ DE DÖNÜP, ADANIN ÖBÜR YANINA GİTMİŞLERDİR.
BEN GİDİP ÇEVREYİ BİR KOLAÇAN EDEYİM.
DELİ MİSİN? PARÇALARLAR ADAMI!
ÖNCE AMAÇLARINI ÖĞRENELİM. ATEŞLİ SİLÂHLARI OLUP OLMADIĞINI BİLMİYORUZ. HADİ BİRLİKTE ÇIKALIM.
HAKLIYMIŞSIN, ADANIN ARKASINA GEÇMİŞLER.
ATEŞLİ SİLÂHLARI YOK AMA SAYILARI ÇOK.
ABANGOA-URALEE.. ULA, ULA!
LEVAGOA! UKALEE!
HAYAKSI! BU YANA GELİYORLAR!
MAKSADIM KİMSEYİ ÖLDÜRMEMEK...
KORKUTMAK İÇİN ATEŞ ET
¡BANG!
KAÇMAZLARSA BİR DAHA ATEŞ ET!

VAHŞİLERİN TEPKİSİ AKILLICA İDİ...
KAÇMAZSANIZ SİZİN İÇİN KÖTÜ OLUR APTALAR!
UUAAAH!
AZ SONRA GÖZDEN KAYBOLMUŞLARDI..
ARKADAŞLARINI BIRAKTILAR!
YARISI AĞIRSA GÖZÜ NE GÖZÜKME!
KEŞKE ÖLSEYDİ!
AHUİİ-AHUİİ...
ARKADAŞLARINI BIRAKAN VAHŞİLER KORKUP ADADAN AYRILDILAR...
YARDIM ET DE ŞUNU KALDIRALIM!
BU İŞ HİÇ HOŞUMA GİTMEDİ.
ROBİNSON CRUSOE'DA BİR YERLİ YAKALAMIŞTI, HATIRLADIN MI?
EVET, HATTA ADI DA CUMA İDİ; AMA BU GÜN GÜNLERDEN PAZAR.
BİZ DE ONA PAZAR DERİZ.
ADAMI KURTARDIK DA, ADINI DÜŞÜNÜYORUZ!

GODOFREDO VAHŞİYİ TEDAVİ ETTİ. AMA KONUŞTURMA ÇABALARI BOŞA GİTTİ.
KONUŞMAK İSTEMİYOR.
KENDİSİNİ VURANLARLA KONUŞMAMASI DOĞAL.
YENİDEN DENEYELİM. ADIN NE? ADIN NE SENİN?
CAREFİNOTU!
CAREFİNOTU DEDİ. BU ADI OLMALI!
BİZDEN HOŞLANDI GALİBA?..
O GÜNDEN SONRA CAREFİNOTU, TÜM HÜNERLERİNİ GÖSTERDİ..
ÇOK ÇALIŞKAN!
BİRAZ DA DİLİ ÇALIŞSA.. AĞZINDAN TEK LAF ÇIKMIYOR...
BU ADAM YAMYAMA BENZEMİYOR.
DOĞRU.
BİR SÜRE SONRA DOSTLARIMIZ YENİDEN VAHŞİLERDEN SÖZ ETMEYE BAŞLADILAR.
SESSİZLİK SİNİRLERİMİ BOZUYOR. NE ZAMANDIR ELİMİZE SİLAH ALMADIK.
GENE DE ALMAK ZORUNDA KALMAYIZ UMARIM.
FAKAT BİRDENBİRE...
AUIII!
CAREFİNOTU BU!
BİZE BİR SEVGİ GÖSTERİYOR.

YERLİ GARİP BİR İZİ İŞARET EDİYORDU..
NEYE AİT OLABİLİR BU?
BELKİ DE İRİ BİR KAPLAN!
AMA BU ADADA CEYLANDAN BAŞKA HAYVAN YOK!
BİZ ÖYLE BİLİYORUZ!
GERÇEKTEN ÖYLE MİYDİ?
BİR YILDIR BURADAYIZ. VAHŞİ DE YOK SANIYORDUK. AMA ARTIK VAR, BİLİYORUZ.
ONLARI NASIL BİR SÜRPRİZ BEKLİYORDU..
KAPLAN BU!
¡AUUURGH...!
HEY!
DİKKAT EDİN!
¡AUUURGH...!
BANG!
GGRRRR...!
GODOFREDO'NUN HAYVANI GÖRMEYİ-LE TETİĞİ ÇEKMESİ BİR OLMUŞTU...
GERÇEKTEN KAPLAN BU!
PASİFİK ORTASINDA BİR KAPLAN!

BUNLARI DÜŞÜNÜRKEN SAGNAK BASTIRDI...
İÇERİ GİRELİM.
GİRMEMİZİ İSTEMİYOR!
NE YAPMAK İSTİYORSUN SEN? ÇEKİL KAPIDAN!
TAM O ANDA..
BROUUM!
DİKKAT EDİN!
İÇERİ GİRMEMİZİ İSTEMİYOR, UZAKLAŞALIM BURADAN.
KRAAŞŞ!!
AMAN TANRIM! YILDIRIM OTURDUĞUM AĞAÇ GÖVDESİNİ PARAMPARÇA ETTİ.
SAĞOL CAREFİNOTU... BİZİ ÖLÜMDEN KURTARDIN!
KAYALIKLARDA BİR MAĞARAYA SIĞINDILAR..
O EVİ YAPMAK İÇİN NE KADAR UĞRAŞMIŞTIK. ŞİMDİ NEREDE KALACAĞIZ?

İŞE YENİDEN BAŞLAMAK GEREKECEK

BİR KAÇ SAAT SONRA DOSTLARIMIZ YENİDEN İNŞAATA GİRİŞTİLER...

HEY GODOFREDO, HAYVANLARDAN BİRİ YOK.

HEY, NE OLUYOR SİZE.

O ANDA TARTELETT KORKUNÇ OLAYI GÖRDÜ...
OLAMAZ!

BOA YILANI!

BANG!

ÖNCE KAPLAN! ŞİMDİ DE BOA YILANI! NE DERSİN GODOFREDO?
BU İŞİN İÇİNDE BİR İŞ VAR.

BU VAHŞİNİN BİZİ ÖLÜMDEN KURTARDIĞINI SÖYLESEK, KİM İNANIR?

AUUUIII!..

GENE NE VAR?
TÜFEĞİ AL! GENE BİR SÜRÜ RİZLE KARŞILAŞABİLİRİZ!
HAKKI DA YOK DEĞİLDİ.
NEYİN VAR, CAREFİNOTU? NE İSTİYORSUN?
GOLAN-LA, LOLAN-LA!
AIIIING!
OLAMAZ!
ŞİMDİ DE FİL!
KOŞUN! KAVALIKLARA KOŞUN!
AZ SONRA DOSTLARIMIZIN TARLALARI YERLE BİR OLMUŞTU...
AIIIIIING!
BU DA NE?
AAH!
UUUURG...

KIPIRDAMAYIN. TEK ŞANSIMIZ VAR.
¡UUUURG...!
¡UUUURG...!
¡GGGGR!
¡BANG!
HADİ, MAĞARAYA!
UUFF!..
KAPLANLAR, YILANLAR, FİLLER, ASLANLAR, ÇILDIR-MAK İSTEN DEĞİL!
NASIL OLUR DA VAHŞİLER BU KADAR YAKINIMIZA GELEBİLİRLER?
BU ADADA HİÇ BİR VAHŞİ YOKTU - NEREDEN ÇIKIP GELDİLER?
HEPSİ DE UZUN ZAMANDIR KAFESTE KALMIŞLAR DA BİRDEN SALIVERİLMİŞ GİBİ ORTALIĞA ÇIKIVERDİLER.
BİRDEN CAREFİNOTU'NUN TELAŞLANDIĞINI GÖRDÜLER
GENE Mİ HAYVAN?
BU KEZ HAYVAN DEĞİL!
VAHŞİLER! HEM DE OLDUKÇA KALABALIK!..

BIKTIM ARTIK!
KENDİNE GEL, GÖRECEKLER!
BANGA-LOA, LOA... AGUN-VA!..
BU KEZ KORKUTMAK-LA KURTULA-MAYACAĞIZ. CANLARINI YAKMAMIZ GEREKE-CEK..
İŞİMİZ BİTTİ, GODAFREDO!
BANGA-LOAAA!
SIKI DUR! TEKMER-Mİ BİLE HARCAMAYA-LIM!
FAKAT..
HEY!
ÇEKİL, APTAL!
BİRDEN, HİÇ BEKLEMEDİKLERİ BİR ŞEY OLDU...
ATEŞ ET-MEYİN. BU GÜN 19 MART!
?
?
BİZİM GİBİ KONUŞUYOR.
ÜSTELİK BİZDEN DE İYİ KONUŞUYOR! NE DEMEK OLUYOR BU?

BU VAHŞİ BİZİ KANDIRDI. BAŞINDAN BERİ DİLİMİZİ BİLİYORDU.
ASIL BÜYÜK SÜRPRİZ ŞİMDİ BAŞLAMIŞTI...
"19 MART'IN VAHŞİLERLE NE İLGİSİ VAR?
BU GÜN GEMİNİN GELME GÜNÜ.
BİZİ VAHŞİ ROLÜ YAPMAMIZ İÇİN KİRALAYAN AMCANIZIN GEMİSİNİN GELME GÜNÜ...
NE? AMCAM MI? YANİ... SİZ?
AMAN TANRIM! BİZİ BURAYA BİLE BİLE GÖNDERDİLER...
BİZ BAŞKA BİR GEMİNİN TAYFALARIYIZ, BAY MORGAN!
PEKİ AMA NEDEN BUNLAR?
AMCANIZ İSTEDİĞİ İÇİN. BİRAZ BEKLERSENİZ KENDİSİ DAHA İYİ AÇIKLAYACAKTIR...
GERÇEKTEN...
ONU ÇOK ÖZLEDİM, AMCA!..
SABRET KIZIM! GÖRECEKSİN, UMARIM BU MACERA VE YOLCULUK, ONA GEREKLİ CESARET VE GÜCÜ KAZANDIRMIŞTIR
SİLAHLARI SANDIK İÇİNDE YOLLAMANIZ ÇOK İYİ BİR FİKİRDİ...
İYİ DE SONUÇ VERDİ. HAYVANLAR, YERLİLER... HEPSİNE KANDILAR. HO, HO, HO!..
ADAMLARIM DA VERDİĞİNİZ EMİRLERE GÖRE HAREKET ETTİLER, BAY KOLDERUP.

AZ SONRA DOSTLARIMIZ EN BÜYÜK SÜRPRİZLE KARŞILAŞTILAR...
FİNA!
BAY KOLDERUP!

GODOFREDO!

ADAYI UZAKTAN GÖZLEMEKLE VE VAHŞİLERİNİZLE ÇOK İYİ İŞ YAPTINIZ KAPTAN. MÜDAHALENİZ DE TAM ZAMANINDA OLDU.
HER NE KADAR YEGENİNİZ VE ARKADAŞLARINA YARDIMA HER AN HAZIRSAK DA...

...ONLAR KENDİ SORUNLARINI KENDİLERİ ÇÖZDÜLER...

RAKİBİM TASKINAR, ADADA VAHŞİ HAYVAN VE İNSAN OLDUĞUNU ÖĞRENMEMELİ...
BİZDEN LAF ÇIKMAZ EFENDİM

BUNDAN SONRASINI TAHMİN ETMEK KOLAYDI. GODOFREDO AMCASINA ÇOK KIZMIŞTI...
KIZMA ŞEKERİM, SENİN İÇİN ASIL ZORLUKLAR, ŞİMDİ SAN FRANSİSCO'DAKİ İŞİNİN BAŞINDA BEKLİYOR.
HIMM!

NE SÖYLEVEÇİMİ BİLE MİYORUM BAY KOLDERUP.
BEN BİLİYORUM "BUNLAR KİMİN FİKRİYDİ? NEDEN BENİ BU ADAYA GÖNDERDİNİZ" AÇIKARTIRMA'DA ALINACAK BAŞKA ŞEY YOK MUYDU?"

HALİSİN FİNA. BU ADA BENİM İÇİN GERÇEKTEN BİR OKUL OLDU. ÇOK ŞEY ÖĞRENDİM, BURADA.

HAYDİ BAYLAR SAN FRANSİSCO'YA DÖNMEK İÇİN KAPLUMBAĞALARIMIZIN SIRTINA BİNİP YOLA KOYULALIM. OKUL KAPANDI. SENEYE GENE BEKLERİZ.
SON

öykülerle atasözleri

EMİN ÖZDEMİR

İNSANOĞLU bir başına yaşayamaz. Başkalarının yardımına gereksinme duyar. Topluluk biçiminde yaşama da böyle bir gereksinimden doğmuştur bir bakıma. Geçen hafta okuduğunuz "Yalnızlığı Seven Kırlangıç" öyküsü de bu düşünceyle ilgiliydi. Öyküyü bir kez daha düşünelim. Okumayanlarınız varsa okusun. Şunu görüyoruz öyküde. Yaz bitmiş, sonbahar gelmiştir. Soğuklar başlamak üzeredir. Bir kırlangıç sürüsü göç hazırlıkları içindedir. Hazırlıkları gözden geçirme toplantısı yapılır. Sürünün başkanı olan yaşlı kırlangıç neler yapılacağını, nasıl göçeceklerini anlatır. Herkes onun dediklerini can kulağıyla dinler. Ne ki Telli adındaki zayıf, çelimsiz, kara kuru kırlangıç dinlemez onu. Çünkü sürüden ayrılacak, uçuşu ve göçü bir başına yapacaktır. Dediği gibi de yapar. Yapar ya bin pişman olur. Daha doğrusu yolda bir atmacaya av olur. İşte öyküde anlatılan bu gerçeği atalarımız da görmüşler. Şu sözü söylemişler: SÜRÜDEN AYRILANI KURT KAPAR. Bunun anlamı kısaca şudur: Arkadaşlarından ayrılıp bir başına iş yapma yolunu tutan kişi, koruyucusuz, desteksiz kalır. Bu yüzden de büyük zararlara uğrar.

Öyküdeki Telli'nin tutumu atalarımızın söylediği bu söze tam uygundur. Sürüden ayrılmış, arkadaşlarının yardımından yoksun kalmıştır. Böyle yapmasaydı yolunu yitirmeyecekti. Ayrıca bir atmacaya da yem olmayacaktı. Çünkü atmaca sürüye saldırmayı göze alamayacaktı. Atalarımız bir başka sözle de yine bu gerçeği dile getirmişlerdir: YALNIZ KALANI KURT YER. Bu sözle de şunu söylemek istemişlerdir: Yardımcısı bulunmayan kişi kendini tehlikelerden, saldırılardan koruyamaz.

Bu hafta sizlere yeni bir öykü vermeyeceğim sevgili çocuklar. Bu öyküler dizisine ara vereceğiz biraz. Anımsarsanız ilk öyküyü sizlere verirken de söylemiştim, bu kısa oylumlu öykülerin ereği sizleri atasözlerimizin evrenine götürmekti. Çünkü gördüğünüz gibi, her öykü bir atasözümüzün üzerine kurulmuştur. Atasözünde vurgulanmak, gösterilmek istenen düşünce öyküyle eyleme dönüştürülmüştür. Belli bir yere, zamana, kişilere aktarılmıştır. Onları sevdiğinizi umarım.

Şurasını bir kez daha yinelemek istiyorum sevgili çocuklar, bizim dilimiz atasözleri yönünden çok, ama çok zengin bir dildir. Her atasözü bir romandan, bir öyküden daha çok şeyler söyler bize. Kuşkusuz onların üzerinde düşünürseniz, bu atasözleriyle atalarımızın neyi vurgulamak istediklerini araştırırsanız. Çünkü atasözleri yüzyıllar boyunca sürdürülen gözlemlerin, yaşam deneylerin ürünüdür. Her biri bir yaşam gerçeğine ayna tutar, her biri bir kural değerinde bize uymamız gereken ilkeleri gösterir. Şöyle dersek hiç de abartmış olmayız: Yaşama yasası gibidir atasözleri. İnsanlara doğru yolu gösterir, olaylar ve durumlar karşısında nasıl davranılacağını belirtir.

İlk öykümüzü "Ders" adlı öyküyü bir düşünün. Oğulları arasında birlik sağlamak için babaları çubuklarla nasıl bir ders vermişti onlara. Gerçekte bu öyküde anlatılan olayı, düşünceyi atalarımız uzun deneyler sonunda görmüşler. Bu öykünün vurguladığı yaşama gerçeğini dile getiren güzel sözler söylemişlerdir: BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR. — BİR ELİN NESİ VAR İKİ ELİN SESİ VAR. — YALNIZ TAŞ DUVAR OLMAZ. — AĞAÇ YAPRAĞIYLA GÜRLER....

Böyle birlik, dayanışma... gibi durumlardan tutun dostluğa, arkadaşlığa değin komşuluk ilişkilerine değin birçok durumlar atasözlerimize konu olmuştur. Bu dizide okuduğunuz öykülerde de bunlardan kimi örnekler gördünüz. Örneğin "Pay" adlı öyküyü düşünelim. O öyküde anlatılan olay da bir toplum düzeniyle, bir yaşam biçimiyle ilgiliydi. Bir kişi tüm köyün gelirlerini yiyor, ötekiler yarı aç, yarı tok hep o kişiye bakıyorlar. En sonunda ayaklanıyor o tek kişinin üzerine yürüyorlar. Öyküdeki bu olay, gerçekte bir yaşam gerçeğini dile getirmiyor mu? Atalarımız da görmüş, gözlemlemişler bu gerçeği. Belki de yaşamışlar, Sonunda, BİRİ YER BİRİ BAKAR KIYAMET ONDAN KOPAR sözünü söylemişler. Bunun gibi "Koca Çınar" öyküsünde de bir yerin bakarsan, emek verirsen nasıl bağ olacağı anlatılmıştı. Kepirlik, verimsiz kayalık insan emeğiyle bağ durumuna gelmişti o öyküde. Bu gerçeği belirtmek için de BAKARSAN BAĞ OLUR BAKMAZSAN DAĞ OLUR. — EMEK OLMADAN YEMEK OLMAZ.. sözlerini söylemişler atalarımız.

Diyeceğim bizim atasözlerimiz konu yönünden çok zengindir. İnsanoğlunun yaşayışına türlü yönlerden yaklaşır. Kıskançlıktan cimriliğe, aptallıktan kurnazlığa değin her türlü insan niteliğini anlatır. Böylece insanoğlunun bu niteliklerini anlatarak öteki insanların ondan ders almasını ister.. Açıkçası bize öğüt verir. "Şöyle şöyle yap, böyle böyle yapma" der.

Yüzleri aşan, sözlükler dolusu atasözümüz vardır. Bunların her birini bir öyküde anlatmak, görünürlemek gerek. Gerek ya ben size kimi örnekler verdim. Daha doğrusu küçük bir seçme yaptım. Şimdi bir süre bu diziye ara verelim sevgili çocuklar. Gerekirse ileride gene sürdürürüz bunları. Çünkü pek az dilin, bizim Türkçemiz kadar zengin atasözleri vardır. İnsanoğlunun anadilini sevmesi, onu tüm söz değerleriyle tanımasına bağlıdır. İşte "Öykülerle Atasözleri" dizisinin bir amacı da dilimizin söz değerlerinden kimilerini sizlere sunmaktı. Öyküleri bir daha, bir daha okuyun bu sözleri siz de sevecek siniz sevgili çocuklar.

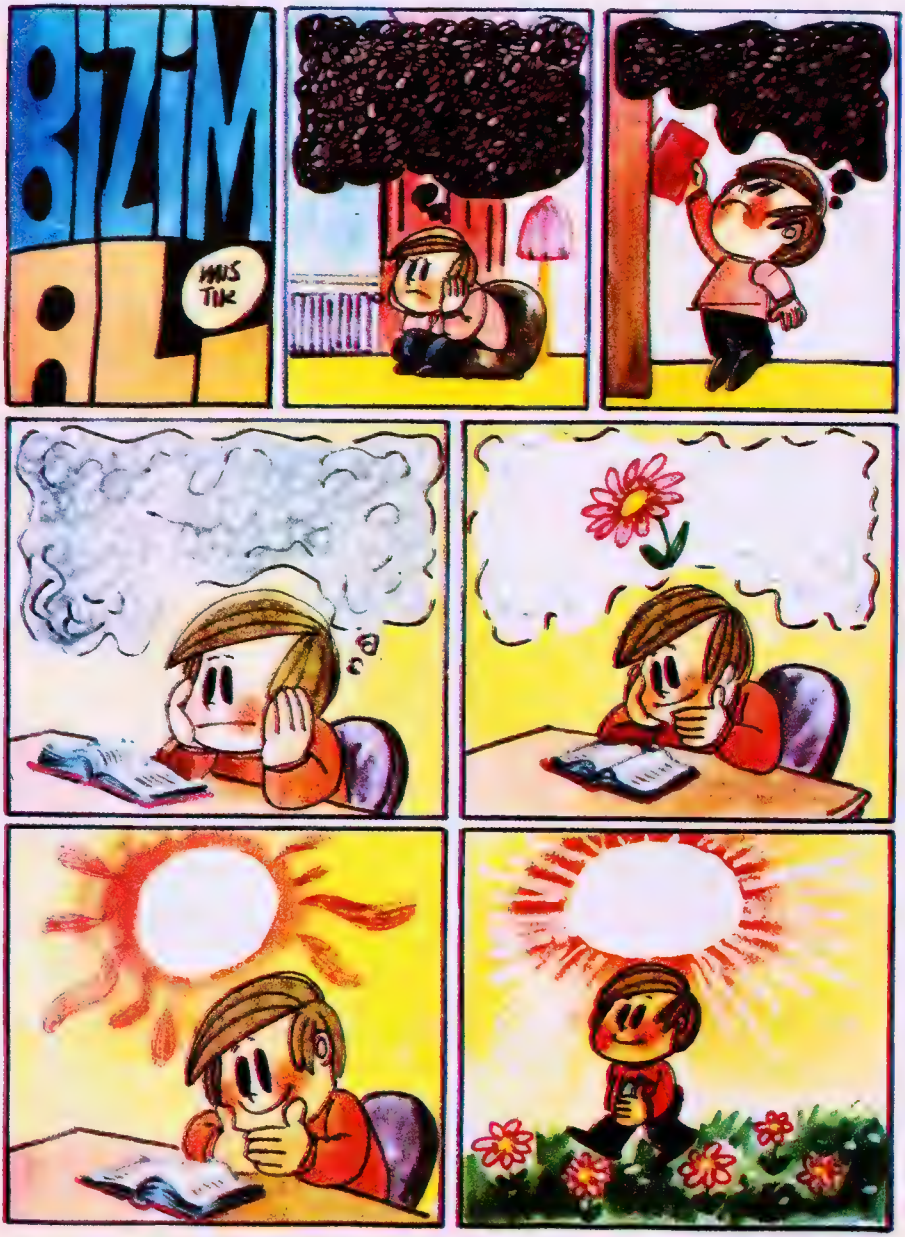
BİZİM AL
MIIS TIK

CAHİT SITKI TARANCI

Cahit Sıtkı Tarancı

CUMHURİYET dönemi edebiyatımızın önemli ozanlarından Cahit Sıtkı Tarancı 4 Ekim 1910 günü Diyarbakır'da doğdu. Babası Pirinççizadeler diye anılan bir aileden Sıtkı Tarancı, annesi Arife hanımdır. Altı kardeşin en büyüğü olan Cahit Sıtkı, çocukluğunu Diyarbakır'da geçirdi. İlkokulu da burda bitirdi. Orta öğrenimini İstanbul'da Saint Joseph lisesinde sürdürüp Galatasaray lisesinde bütünledi. İlk şiirlerini de lise son sınıfında öğrenciyken yazıp 1930-31 yıllarında "Muhit", "Servetifünun" dergilerinde yayınladı.

Liseden sonra Mülkiye okuluna (siyasal bilgiler) gittiyse de biteremeden ayrıldı. Yüksek Ticaret Okulu'na yazıldı. Bir yandan da Sümerbank'a memur oldu. Cumhuriyet gazetesinde öyküler yayınlamaya başladı. Bu okulu da bitiremeden Paris'e, Sciences Politiques (siyans politik) okumaya gitti. Paris'te öğrenimini sürdürürken Paris Radyosu'nda Türkçe yayınları spikerliği yaptı. İkinci Dünya Savaşı'nın başlaması üzerine yurda dönmek zorunda kaldı. 1914 yılında yedeksubaylıkla askerlik hizmetine başladı.

Askerlik görevi bittikten sonra İstanbul'a gelmiş bulunan babasının yanında yerleşti. Onun işlerine yardımcı oldu. 1944 yılında Ankara'ya gidip Anadolu Ajansı'na çevirmen girdi. Ünlü "Otuz Beş Yaş" şiiriyle Cumhuriyet Halk Partisi'nin 1946'da açtığı şiir yarışmasında birincilik kazandı. Bir süre Toprak Mahsülleri Ofisi'nde çalıştı. Daha sonra da Çalışma Bakanlığı çevirmenliğine atandı. 1951 yılında evlendi. İki yıl sonra hastalandı. 13 Ekim 1956 yılında iyileşmek için gittiği Viyana'da öldü.

Yapıtları "Ömrümde Sükut" (1933), "Otuz Beş Yaş" (1946), "Düşten Güzel" (1952) "Sonrası" (1957) kitaplarında toplanan Cahit Sıtkı Tarancı'ya göre şiir, sözcüklerle güzel biçimler kurma sanatıdır. Sözcükleri çok sever. Onları bir insanın annesi, dostu olarak niteler. Ozanların bu sözcükleri günümüz, kulağımız, elimiz, ayağımız gibi kullanması, onlara vücudumuzun bir parçası gibi davranması gerektiğini savunur.

Tarancı'nın şiirde önemsediği ikinci öğe sestir. Sözcüklerin yan yana gelmesinden uyumlu bir sesin ortaya çıkmasını ister. Ölçü, uyak gibi öğeler ancak bu sesi yarattıkları ölçüde yararlıdırlar. Çünkü şiir ölçüsüz, uyaksız yazıldığı zaman da bir ses yaratabilir. Ses, ona göre, şiirin güzelliğinin temelidir.

Tarancı'nın özelliklerinden biri de şiiri bir toplumsal davanın savunulması, bir düşüncenin, hatta bir duygunun iletilmesi için araç olarak kullanmamasıdır. Yaşamını etkileyen birtakım kavramları konu edinir. Bunların içinde en çok ölüm, yaşam, yalnızlık, kaçış, aşk konularına yer verir. Ölüm, bir korku olarak çıkar karşımıza. Güneş, ışık, pencere ve gökyüzü gibi simgelerle de yaşamayı dile getirir.

Cahit Sıtkı Tarancı'nın bir şiiri:

ROBENSON

Robenson, akıllı Robenson'um,
Ne imreniyorum sana bilsen!
Göstersen adana giden yolu;
Başımı dinlemek istiyorum.

Ben gemi olurum, sen kaptan ol,
Yelken açarız bir sabah vakti.
Güneşte gölgemiz olur deniz.
Yolculuk! derken adamızdayız.

İsterdim tercümanım olasın,
Tanıtasın beni balıklara,
Vahşi kuşlara ve çiçeklere;
Bizdendir diyesin benim için.

Ağaca çıkmasını bilirim,
Tanırım meyvanın olmuşunu;
Taş kırmak da gelir elimden,
Ateş yakmak da, aş pişirmek de.

Robenson, halden bilir Robenson,
Adan hâlâ batmadıysa eğer,
Alıp götürsen beni oraya.
Deniz yolu kapanmadan evvel.

KISACA

2 Ekim 1923
Kurtuluş Savaşı'nın başarıyla sonuçlanması üzerine yabancı devletlerin orduları İstanbul'dan ayrıldı.

4 Ekim 1727
Osmanlılarla İran arasında Hemedan Antlaşması imzalandı. Ele geçirdikleri topraklar bu antlaşmayla Osmanlılarda kaldı.

5 Ekim 1908
Bulgaristan Prensliği bağımsız krallık olarak Osmanlı devletinden ayrıldı.

6 Ekim 1922
Çanakkale düşman işgalinden kurtarıldı.

6 Ekim 1923
Türk ordusu İstanbul'a girerek düşman işgaline son vermiş oldu.

7 Ekim 1620
Polonya'ya karşı Turla Alan Savaşı yapıldı ve Osmanlı ordusunun üstünlüğü ile sonuçlandı.

Bu sayıda, "Milliyet Çocuk Klübü"ne üye olan 100 okurumuzun daha adlarını yayımlıyoruz. Bu okurlarımızın kartları kendilerine postalanmıştır.

Ayrıca bazı okurlarımız bize mektup yazarak kartlarının ellerine ulaşmadığını söylüyorlar. Bu okurlara biraz daha sabırlı olmalarını, postada her zaman gecikmeler olabileceğini anımsatırız.

Gelecek sayıda yeni bir cilde başlıyoruz sevgili okurlar. Her zaman olduğu gibi, bu cildimizde de bir çok yenilikler bulacaksınız. Biz de bu nedenle, "Milliyet Çocuk Klübü" üyelerinin yararlanacakları kolaylıkları önümüzdeki sayıdan başlayarak açıklamayı uygun bulduk...

Gelecek sayı yine bu sayfada buluşmak üzere hepinize iyi günler dileriz.

342. Altuğ Alten
343. Emine Ulun
344. Necip Kemal
345. Tuna Sayıklı
346. Özleyiş Gökyer
347. Evin Dündar
348. Güner Gündoğdu
349. Ayhan Alp Mızrak
350. Bülent Özgümüş
351. Kadri Akyüz
352. Serhan Tufan
353. Yunus Yavuz
354. Necdet Mathan
355. Kader Çavuş
356. Çağatay Çakmak
357. Rabia Tümkar
358. Tijen Laçin
359. Ayşe Esenbel
360. Gökhan Demirkan
361. Yağmur Taylan
362. Kıvanç Özkan
363. Murat Özkan
364. Durul Taylan
365. Fikret Epçin
366. Hasan Sancak
367. Yosi Eskinazi
368. Ercan Dinçel
369. Kıran Kasaboğlu
370. Tercan Şener
371. Polat Tozvan
372. Sabri Laçin
373. Murat Yarar
374. Mehmet Hacıyanlı
375. Ferit Öztürk
376. Hayri Aksoy
377. Ender Zenginobuz
378. Sencer Dönmez
379. Mehmet Kocasaban
380. Tamer Erdem
381. Ali Kara
382. Tijen Saygın
383. Atila Kulaç
384. Murat Gezer
385. İbrahim Yıldırım
386. Cengiz Koç
387. Kaya Üçer
388. Aptullah Güvenilir
389. Ganim Kutlu
390. Özgür Aydınöz
391. Ali Hakan
392. Ela Tek
393. İsmail Demircan
394. Ferhat Aydınöz
395. Banu Özkan
396. Nurşan Şahin
397. Ergi Kaleli
398. Devrim Yalkut
399. İlhan Hallaç
400. Dilek Mısırlıoğlu
401. Serdar Kula
402. Yılmaz Yapaoğlu
403. Cihan Akdemirbey
404. Mehmet Ağaoğlu
405. Mustafa Akkoç
406. Salih Sevim
407. Saide Tarhan
408. Ümit Aydın
409. Volkan İşcan
410. Hakan İşcan
411. Murat Gümüşova
412. Yunus Semir
413. Özlem Yüce
414. Adnan Özalp
415. Çağatay Günhan
416. Utku Oğuz
417. Mutlu Oğuz
418. Özgür Bor
419. Selahattin Kaya
420. Berna Aybek
421. Ferhat Dökmeçi
422. İsmail Köksal
423. Müge Akın
424. Aydın Künutku
425. Akın Künutku
426. Celalettin Değirmenci
427. Serdar Bozkuş
428. Berrin Yıldırım
429. Efser Göker
430. Burçin Taner
431. Günfer Gürer
432. Ferhat Cihan
433. Hayri Dumanlı
434. Zülal Seven
435. Akın Kuzucu
436. Mehmet Güvendi
437. Atatunç Kundakçı
438. Mehmet Üstünipek
439. Murat Ayan
440. Filiz Özgör
441. Süleyman Çevre
442. Güntekin Yılmaz

Aşağıda adları yazılı olan okurlarımız fotoğraflarını göndermeyi unutmuşlardır. Bu arkadaşların, fotoğraflarını yollarken, zarflarının üzerine, "Servis—B" yazmaları gerekmektedir.

Atilla Serdar
Zakir Kurşuntutmaz
Mine Hürriyet
Ahmet Yarangümeli
Mehmet Çoşan
Ercan Gündüz
Fikret Cizrelioğulları
Tolga Ulus
Suat Sarıbaş
Rıza Kadılar
Önder Gürkan
Mustafa Kılıçaslan

Ayrıca Denizli'den Ömer Sert adındaki okurumuz, havale makbuzunu yollamayı unutmuştur. Kendisine bu eksiği en kısa sürede tamamlamasını anımsatırız.

Küba, 1980 Moskova Olimpiyatları'nda Altın madalya için mücadele edecek

VOLEYBOL'DA YENİ BİR ÜLKE

VOLEYBOL'da bugüne kadar dünya'da genellikle Doğu Avrupa Ülkeleri, örneğin, Sovyetler Birliği, D. Almanya, Polonya, Bulgaristan, Çekoslovakya egemenliğini sürdürmekteydi.

Olimpiyatlarda, Dünya ve Avrupa Şampiyonalarında bu ülkelerin Milli takımları kürsüden inmezlerdi...

Ne var ki bir kaç yıldır spor'a ve özellikle voleybol'a büyük önem veren Küba salonlarda kendisini göstermeye başladı.

Sovyet Antrenörlerinin çalıştırdığı Küba Milli takımı geçtiğimiz Dünya Şampiyonasında adını ilk kez duyurdu. Doğu Avrupa ve Japonya, Kore gibi ülkelerin Milli takımlarını dize getirdi.. Tecrübesizlikleri sonucu Sovyetler Birliğine yenildiler ve klasmanda dünya üçüncüsü oldular...

Her gün beş saat çalışan ve devamlı özel maçlar yapan Küba Voleybol Milli takımının hedefi Moskova Olimpiyatları... Genç ve dinamik oyunculardan kurulu takım ev sahibi Sovyetler Birliği ve Japonya gibi favoriler dahil bir çok takımı yenecekleri öne sürmekte..

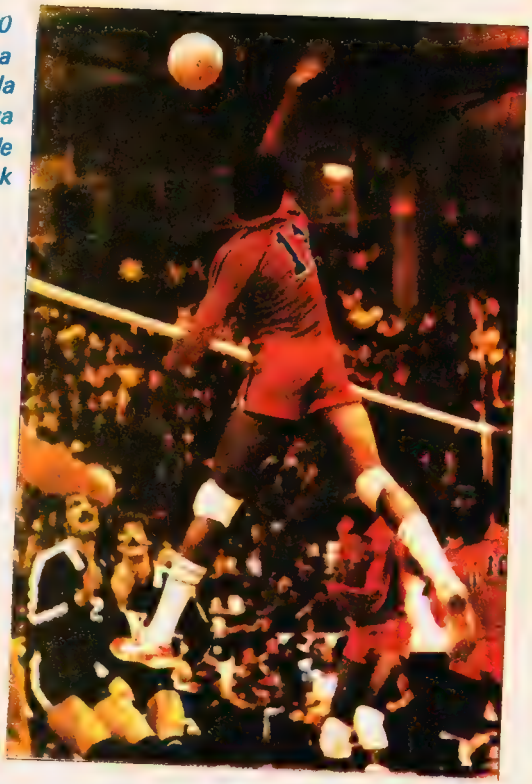

12 YAŞINDA BİR ÇOCUK MANŞ DENİZİNİ GEÇTİ

KÖRPECİK vücutlu 12 yaşında bir çocuk, 12 saat dalgalarla boğuştuktan sonra Manş denizini geçmeyi başardı..

Güney Afrika'lı Kevin Anderson, böylece Manş denizini aşan en genç yüzücü ünvanını da kazandı.

İngiltere'nin Dover sahillerinden yağlanarak denize giren ve yardımcı olarak, başta babasının bulunduğu motorun rotasına göre yüzmeye başlayan Kevin Anderson 12 saat boyunca bol bol bal yedi. Köpek balıklarından korunmak için zaman zaman çelik bir kafesin içinde yüzen 12 yaşındaki Anderson Kuzey Batı sahili olan Wissant'a oldukça yorgun çıktı. Ancak oldukça sevinçli olmasına karşın çok yorgun olduğu gözlerinden belli oluyordu.

Bir çok firma tarafından ödüllendirilen Kevin Anderson Manş sahillerine adını altın harflerle yazdırmayı başarmış oldu.

TASMALI KEDİ

Baştarafı 10. sayfada

Ama öbür çocuklar yavaş yavaş tavsattılar ilgilerini. Ercü'nün bulduğu oyunlar daha çok oyalamaya başladı onları. İlk günkü heyecanı paylaşan bir tek Neslihan kaldı.

Anasıyla babasına da kediden söz edecek olmuştu Altan, ama aradığı ilgiyi bulamamıştı. Üstelik annesi, kedinin sahibinden yana çıkmıştı. "Sen başkalarının işine karışma! Sahibi değil mi, istediğini yapar. İster bağlar, ister salar" demişti.

Bunun üzerine Altan'ın kafasına birtakım sorular üşüştü. O kadın niye sahibi olsundu kedinin? Yiyecek verdiği için mi? Yiyecek veriyordu, ama buna karşılık kedinin özgürlüğüne engel olmuyor muydu? Kedi özgür olsa aç mı kalacaktı?

Bir sürü kedi canlanıyordu gözlerinin önünde. Bir sokakta karşıdan karşıya geçerken görüyordu kimini. Kuyruğu kamçı gibi havada. Kimini bir pencereden bakarken görüyordu. Burnunu cama dayamış. Kimi kurumuş yaprakların ardından koşuyordu. Kimi esniyordu tembel tembel. Kimi bir çöp tenekesini karıştırıyordu. Hepsinin girip çıktığı bir ev yoktu belki, ama hepsi de karnını doyurabiliyordu. Ve, en önemlisi, karnını doyurmak için hiçbiri özgürlüğünden vazgeçmiş değildi.

Sonunda kararını verdi Altan.

İlgilerini tavsatmış öteki çocukları yine Altan'ın çevresine topladı bu karar. Yine heyecanlandı hepsi. Ercü'nünse canı sıkıldı. Önce uzaktan izledi tartışmaları. Sonra o da sokuldu aralarına.

İlk heyecan yatışınca soru yağmuru başladı:

– Sahibi kızmaz mı?

– Ya görürlerse?

– Kim çözecek?

– Bizim mi olacak?

Altan:

– Ben her şeyi düşündüm, dedi. En uygunu, öğleden sonraki en sıcak saat. Kaç kez baktım, kadın o saatte evin önündeki ağaca bağlamış oluyor kediyi. Kendisi de kapıyı açık bırakıp taşlıkta oturuyor. Arada bir içeri giriyor bir şey için. Tam o sırada çözebiliriz tasmayı. Sonra da..

Sözün burasına gelince heyecandan gözleri parladı hepsinin. Kiminin elmacık kemikleri kızardı. Kiminin burnundaki çiller daha da belirginleşti. Kimi elindeki çöple oynamaya başladı. Kimi de ayağının burnuyla toprağı tekmeledi.

Birkaçı kararın hemen uygulanmasından yanaydı. Çoğu ise bir türlü karar veremiyordu. Bir suskunluk girdi araya. Kararsızlarla kararlılar içten içe çekişmeye başladılar bu suskunlukta. Ak baldırları bir türlü güneşte kararmayan, saçları özenle taralı Dündar dayanamayıp bozdu suskunluğu:

– Şey.. benim aklıma bir şey takıldı. Acaba başkasının kedisini almaya hakkımız var mı?

Kararsız olanları yeniden canlandırdı bu soru:

– Suçlu olmaz mıyız?

– Ya yakalanırsak?

– Hakkımız var mı?

Altan'dan önce Neslihan yanıt verdi:

– Ama onun da kediyi bağlamaya hakkı var mı?

– Üstelik biz kediyi almayacağız, dedi Altan. Kimsenin evine de girmeyeceğiz. Kedinin hakkını arıyoruz. Özgür olmak onun da hakkı.

– Bakalım o istiyor mu, bir de kediye sorun.

O zamana kadar söze karışmayan Ercü'ydü bu.

Önce hepsi birden güldüler, sonra ortalığı yeni bir suskunluk kapladı. Kimse düşünmemişti bunu. Kafalarından aynı şeyler geçmeye başladı. Belki acı çekmiyor, durumundan yakınmıyordu kedi; hoşlanıyordu hatta. Belki dünyaya geldiğinden beri böyleydi, tasmayla büyümüş de alışmıştı. İstemiyordu belki özgür kalmayı.

Kendisiyle göz göze gelenlere,"nasıl susturdum Altan'ı, bir şey ortaya attım altından kalkamadı" der gibi baktı Ercü. Artık ne önerirse tüm çocukların kendini izleyeceğini biliyordu. Keyfini çıkarmak için, ağırdan alacaktı.

Ama onun yerine Altan öneride bulundu:

– Gerçekten merak ediyorsa kedinin ne istediğini, Ercü de katılsın bize. Hepimiz görelim, tasmadan kurtulunca ne yapacak. Özgürlüğün tadını mı çıkaracak, yoksa yine boynunu mu uzatacak tasmaya?

Kararsızlık bir anda dağılıp gitti. Başka çare kalmadığını gören Ercü de katıldı bu öneriye. Hep birlikte uzak bir köşeye çekildiler. Altan, bir taş parçasıyla yere çizerek gösterdi nasıl davranacaklarını. Bir yanına taflanlar dikili bir yol geçiyordu evin önünden. Tasmayı çözecek olan, taflanların ardına sinecekti. Yolun iki başında iki gözcü bekleyecek, gelen olursa ıslıkla bildirecekti. Bir kişi de oyun bahçesinden kadını gözleyecek, içeri girdiği vakit haber verecekti.

Görev bölümüne sıra gelince, Neslihan'la Recep gözcü durmayı üstlendiler. Tasmayı çözme işine de herkesten önce Ercü aday olduğunu bildirdi. Ama yapılan oylamayı Altan kazandı. Ercü'ye oyun bahçesinden kadını gözlemek görevi düştü.

Öğle sıcağının iyice bastırdığı, herkesin odalarına çekildiği saatte, tatil köyünün çocukları iş başındaydılar o gün. Hepsi yerlerini aldılar. Kediyi, tam düşündükleri gibi, ön kapıdaki ağaca bağlamıştı kadın. Kendisi de bir iskemle çekip eşiğin dibine oturmuştu.

Sonrası yolunda gitti. Kadının içeri girdiğini Ercü işaretle bildirince, göz açıp kapayana kadar taflanların ardından fırladı Altan. Tasmayı çözüp köşede sonucu bekleyen öteki çocuklara doğru hızla uzaklaştı.

Kedi anlamamıştı ne olduğunu sanki. Kıpırdamadı bir süre. Sonra sırtını kamburlaştırıp doğruldu yattığı yerden. Tüylerini kabartıp silkelendi. Çekine çekine birkaç adım attı. Bağlı olmadığını anlayınca koşmaya başladı birden. Çocukların sevinçli gözleri önünde koşarken arada bir sıçrıyordu. Sonra da yere uzanıp sırtı üzerinde iki yana dönüyordu.

ABONE KOŞULLARI

Sevgili okurlarımız; dergimize abone olmanın iki yolu var: Türkiye'nin herhangi bir yerindeki İş Bankası şubesine uğrayarak üçüncü sayfamızda belirttiğimiz abone tutarını İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırıp aldığınız makbuzu aşağıda belirtilen adrese göndererek ya da abone tutarını posta havalesiyle aynı adrese yollayıp, bilgi verirseniz abone işlemleriniz kolayca yapılır.

Almak istediğiniz eksik sayılarınızı ise tutarları kadar posta pulu göndererek aşağıdaki adresten isteyebilirsiniz.

Adres : Milliyet Gazetesi
Satış Servisi.
Cağaloğlu — İSTANBUL

LARRY YUMA YILDIRIM GİRDABI

HEY, DEDESİ! TORUNUNU GETİRDİK!
HAY AKSİ KAÇMIŞ!
NASIL KAÇAR? BAĞLIYDI!
BECERİKSİZ HERİFLER, ADAMI NASIL BAĞLADINIZ?
KIZMA, GİDER BULUR GETİRİRİZ. YAYA FAZLA UZAKLAŞAMAZ...
AYNI ANDA...
ATINI BULDUM, YABANCI GÜZEL HAYVANMIŞ. KAYBOLSAYDI ÜZÜLÜRDÜM.
DUR, NEREYE? DAHA İYİLEŞMEDİN.
OLSUN. BU İŞİ YAPAN ÜÇ HAYDUTU BULMAM GEREK
İHTİYAR ADAM VE TORUNUNA YARDIM İÇİN GEÇ KALMIŞ OLABİLİRİM. AMA ÜÇ HAYDUTU AĞTIRMAK İÇİN ELİMDEN GELENİ YAPACAĞIM.
BU İŞ İÇİN TEHLİKEYE GİRMEYE DEĞER Mİ?
YAŞLI ADAMI BULMADAN DA DÖNEMEYİZ.

AMA YAŞLI ADAM DÖNMEYE NİYETLİ DEĞİLDİ..
GİDİP ŞERİFE HABER VERMELİYİM.
UMARIM TORUNUM DA SAĞ SALİMDİR.
İŞ SARPA SARDI. ÇOCUĞUN HAYDUTLARLA OLMASI KÖTÜ..
NAL SESLERİ!
HANGİ CEHENNEME GİTTİ BU ADAM?
AZ SONRA...
BAK!
BURADA İŞTE!
8

HAVA KARARDIKTAN SONRA...
HEY, İHTİYARI GETİRDİK!
BAK DEDEN GELMİŞ.
YAVRUCUĞUM BENİM!
DUR BAKALIM, ATLARIN YERİNİ SÖYLEMEZSEN, YAVRUCUĞUNU BİR DAHA GÖREMEZSİN!
DURUN SÖYLEYECEĞİM.
ALTINLAR, TEPEDE BİR MAĞARA YANINDA GİZLİ. SİZİ ORAYA GÖTÜRÜRÜM. AMA ÖNCE ÇOCUĞU BIRAKIN.
ÖNCE ALTINLAR!
TEPEDE... İŞTE BU AĞACIN KOVUĞUNDA GİZLİ...
VAYLIYANIK VAY!
YAŞASIN ALTINLAR!
BUNLARI NE YAPIYORUZ?
SAĞ BIRAKALIM DA BİZİ ASSINLAR MI?

SİZ ASILMAYI ÇOK FAZLA HAKETTİNİZ!!

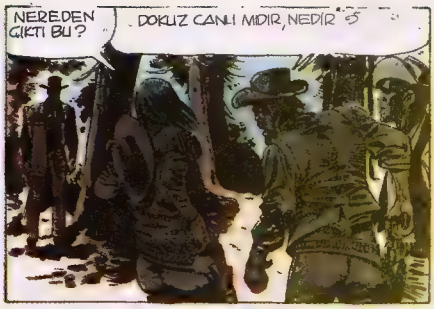
NEREDEN ÇIKTI BU?
DOKUZ CANLI MIDIR, NEDİR?

ANİ REFLEKSLE
BANG! BANG! BANG!
BANG! BANG! BANG!

KAHRETSİN!

ŞERİFE HABER VERDİM. SEHER YARISINA KADAR BUNLARA İYİ BAKIN!
MERAK ETME.

NASIL OLDU DA ŞEYTANDAN SAĞ SALİM KURTULDUN?
YALNIZ SENİN KÖRÜNÜŞLÜ MELEĞİN YOK BENİM DE YOK

AMA BENİM MELEĞE İHTİYACIM YOK. AL, O DA SENİN OLSUN...
!!

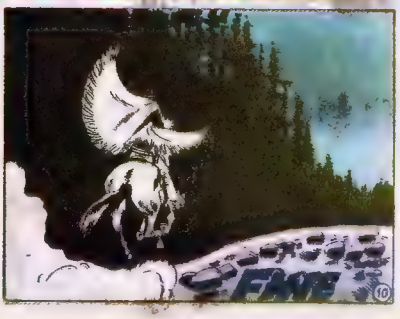
FAME
10

Bilmece Bulmaca

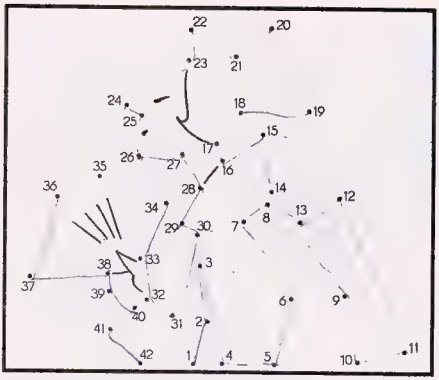

Noktaları birleştirelim. Bakalım ortaya ne çıkacak?

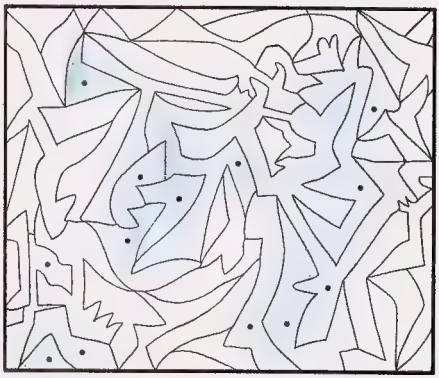

Noktalı yerleri boyayalım bakalım ortaya ne çıkacak?

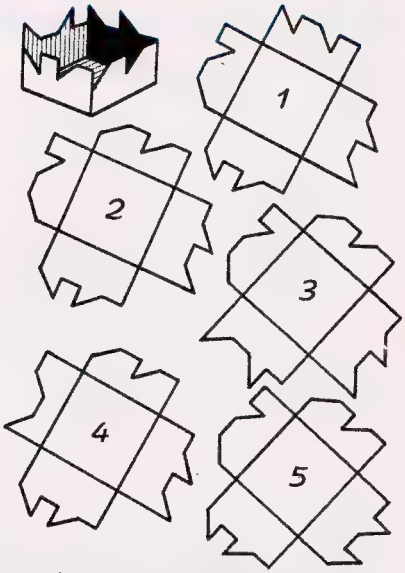

BEŞ ŞEKİL: Yukarıdaki beş şekilden acaba hangisinin sol üst köşede görülen şeklin açılmış biçimi olduğunu bulabilir misiniz.?

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

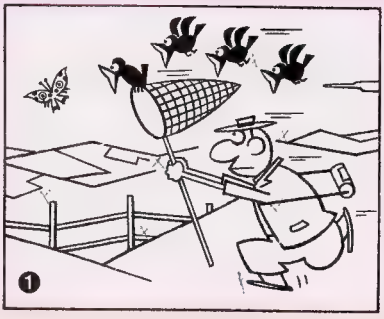

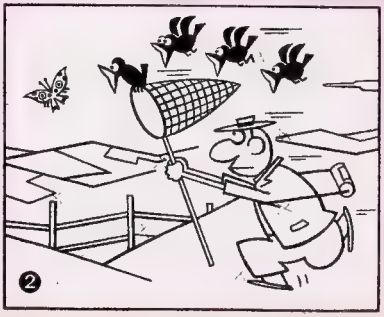

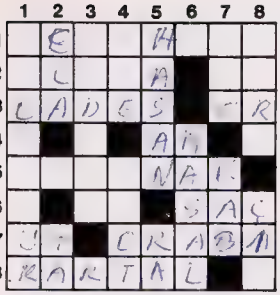

SOLDAN SAĞA: (1) Değeri olmayan, kıymetsiz. (2) Karışık renkli — Bir nota. (3) Tavuğun ladeskemiğini birer ucundan karşılıklı tutup kırarak başlanan bir aldatmaca oyunu — Asker. (4) (tersi) Bir nota. (5) Bir engeli sıçrayarak aşmak. (6) Öğütülmüş tahıl — Başımızdaki kıllara verilen ad. (7) Bir müzik aleti — O yer, ora anlamında bir sözcük. (8) Yırtıcı bir kuş.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: (1) Başkalarına yaranmak için yapmacık saygı gösteren kimse. (2) Bir göz rengi) (tersi) Bir hayvan. (3) (tersi) Bursa'da bir dağ. (4) Kraliçe — Bir elektrolitte pozitif uç. (5) Bir erkek adı — (tersi) Bir yüzey ölçüsü birimi. (6) Olağandışı olayları anlatan öykü türü. (7) Bir bağlaç — Adale. (8) Sivas'ın bir ilçesi — Dağlardan yuvarlanarak gelen kar yığını.

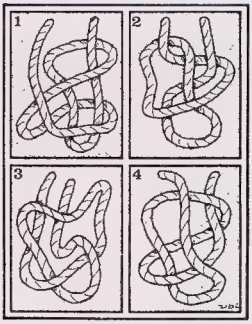

DÖRT DÜĞÜM: Yukarıdaki iplerden hangilerinin çekilince düğümlendiğini acaba bulabilir misiniz?

Yanıtlar 64 sayfada

BİR RESİM

Numaralanmış küçük parçaları kullanarak sağdaki resmi tamamlayabilir misiniz?

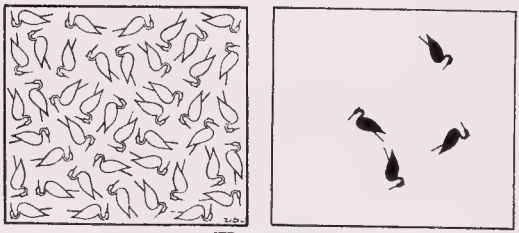

LEYLEKLER

Sağda, dört leylek gölgesinin bulunduğu kareyi ilk resimde görülen leyleklerin üzerine öyle oturtalım ki, her gölge kendine eş leyleğin üzerine gelsin.

HEYKELLER

Sağdaki on heykelden biri, soldaki gölgenin eşi. Acaba onu bulabilir misiniz?

MEKTUP ARKADAŞI

- RANA YAYGILI: Yaşım 11. Kart biriktiririm. Yüzmeyi, müzik dinlemeyi, gezmeyi, kitap okumayı severim. Yazışacağım.
  Adres: Namık Kemal Cad. Namık Kemal Ap. 1 Blok K.2 D.6 İskenderun – HATAY
- ORHAN ÇETİNEL: Yaşım 13. Futbol oynamayı, kitap okumayı, bisiklete binmeyi severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Namazgah. Mah. Karıncadere Sok. Hocaoğlu Ap. B Blok No: 13 D. 5 BURSA
- HÜLYA AYDOĞAN: Yaşım 14. Kart biriktiririm. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Yazışacağım.
  Adres: Köstence Hüseyin Gazi Cad. No: 109 Kavaş – ANKARA
- MUSTAFA OTURAKÇI: Yaşım 12. Futbolu çok severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Saraiyönü Kapaklı Pasaj Üst kat No: 39 URFA
- NURTEN AKAT. Yaşım 12. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı çok severim. Çeşitli kentlerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Devrek Yolu Tüylüoğlu Sitesi Sarı Ap. K. 5 KDZ. EREĞLİ
- KAMİL ATASOY: Yaşım 14. Boş zamanlarımda kitap okur, resim yapar, futbol oynarım. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Yayla Un Fab. P.K. 50 KONYA.
- YAŞAR DURMUŞ: Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Bisiklete binmeyi, kitap okumayı, spor yapmayı severim. Yaşıtlarımla yazışacağım.
  Adres: İbrahimpaşa Mah. M. Akif Ersoy Sok. No: 38/2 NEVŞEHİR
- ÜMRAN YEŞİLTEPE: Yaşım 14. Boş zamanlarımda müzik dinler, flüt çalarım. Pul ve kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Sinanağa Mah. Dersvekili Sok. No: 42 Fatih – İSTANBUL
- ŞAHAP SAĞLAM: Yaşım 14. Pul biriktiririm. Futbol oynamayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum.
  Adres: Pazarkapı Mah. Şehit Sok. No: 14 TRABZON
- GAMZE PEK: Yaşım 11. Pul, kart ve sigara paketi biriktiririm. Yüzmeyi, kitap okumayı, bisiklete binmeyi severim. Yaşıtım arkadaşlarla yazışmak istiyorum.
  Adres: Ziyapaşa Mah. 686. Sok. No: 36 ADANA
- LEVENT NİHAT GÜLEÇ: Yaşım 12. Pul biriktiririm. Kitap okumayı ve bilimsel deney yapmayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Çamlıyol Bulvarı Dr. Abdurrahim Sağlam Ap. K. 3 Ceyhan – ADANA
- GONCA SARIŞ: Yaşım 11. Müzik dinlemeyi, kitap okumayı severim. Yazışmak istiyorum.
  Adres: Suadiye Eminalipaşa Cad. Beyaz Saray Ap. D. 6 Kadıköy – İSTANBUL

YANITLAR

- [illegible] ARK (1) Sağdan üçüncü kuşun gözesi. (2) Ağın sopasının solundaki tepenin kıyısı. (3) Sağdaki dağın kıyımı. (4) Sağdan ikinci kuşun ayakları. (5) Adamın [illegible] kolunun altındaki kıvrım. (6) Ağ sopasının solundaki çit tahtasının altı. (7) Adamın sol ayağıyla paçası arasındaki uzaklık. (8) En soldaki çit sopasının [illegible] tepenin kıyısı.
- [illegible] numaralı şekil.
- KARE BULMACA: Soldan sağa: (1) Değersiz. (2) Alaca – Lâ. (3) Lades – Er. (4) İm. (5) Atlamak. (6) Un – Saç. (7) Ut Orası. (8) Kartal.
  [illegible]dan aşağıya: (1) Dalkavuk. (2) [illegible]ulu. (4) Ece - Anot. [illegible] Masal. (7) İle - Kaş. [illegible]
- DÖRT DÜĞÜM: 1 ve 2 numaralı ipler düğümlenmez, ötekiler ise düğümlenir.
- BİR RESİM:

- LEYLEKLER:

- HEYKELLER: 7 numaralı heykel.
- POLİS DOSYASI: Lokantanın sahibi, onların karşılıklı oturmuş, yemek yediklerini söylemişti. Ama kurşun delikleri adamların yan taraflarında idi. Demek ki onları başka biri öldürmüştü. Bu nedenle komiser lokantacının bu işi yaptığını anladı.

OKURDAN OKURA

İSTEDİKLERİM

Açabilmek gözlerimi
Bir sabah uyandığımda
Pırıl pırıl bir sabaha
Gerebilmek ellerimi
Bir sabah uyandığımda
Huzurlu bir güne
Duymamak tiz bir ses
Bir sabah uyandığımda
Ferah kalkmak yataktan
Başlamak
Bir sabah uyandığımda
Sessizce gözyaşı dökmediğim güne
Başlamak
Bir sabah uyandığımda
Ne bir kurşun sesi
Ne bir ağıt duymadığım güne
Açabilmek gözlerimi
Bir sabah uyandığımda
Köylümden kentlime neşeli bir güne

GÜNNUR TEKE

İYİ GÜNLER

Bazen mutlu bazen mutsuz
Bazen umutlu bazan umutsuz
Gelip geçiyor günlerimiz
Hepimiz gülemiyoruz biliyorum
Ama gülmeye çalışalım
Isırgan Otu'ndaki Pol gibi
Hepinize iyi günler diliyorum

PAKİZE ER

KURNAZ KURT

Atını severek bir sürü yiyecek veren ziyaretçilerden bıkan atın sahibi şu tabelayı yazdı ve astı.

"Ata yiyecek verilmeyecektir.
Atın sahibi."

Kısa bir süre sonra tabelanın altına şu eklendi:

Yukardaki sözlere kulak asmayın. Atın kendisi."

BAŞAR ÖZGÜL

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız...Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz...

DENİZİN ÜZERİNDE

Denizin üzerinde bir dalga
Vuruyor,karaya yavaşça
Denizin üzerinde bir anafor
Yavaş, yavaş dönüyor
Denizin üzerinde bir gemi
Gidiyor daima ileri
Denizin üzerinde bir şişe
Gidiyor denizde, dalgaları eşe, eşe

AHMET ERTINAZ

LAMBA

Lamba lamba
Işık veren lamba
Lamba geceleri yanar
Kitap okur kimi
Kimi ders yapar lambanın altında
Kimi iş görür
Kimi de bir şey göremez
Lambanın altında
Lamba lamba

ÖZLEM MELTEM KURTARAN

OKURDAN OKURA

ÇOŞKU

Öyle çoşkuluyum ki
Bu kan damarda durmaz
Öyle mutluyum ki
Üzüntüler içimde kalmaz
Öyle huzurluyum ki
Sıkıntı yanıma yaklaşmaz
Oyle neşeliyim ki
Gülümseme yüzümden eksik olmaz
Öylesine, öylesine bir şey ki bu
Anlatmaya sözcük bulunmaz

MAHU DEVRAN

İSİM VE EV

Recep adlı bir adam, gece epeyce içmiş, evine geliyordu, ne kadar gayret ettiyse de evini bulamadı. Nihayet yolda gördüğü bir bekçiye sordu:

— "Kuzum Recep beylerin evleri nerde?"

— "Aman efendim Recep bey siz değil misiniz."?

— " Yahu sana ismimi değil evimi sordum ben!"

BANU GÖLE

Resim: YILMAZ HIZLI

OKURDAN OKURA

ÇINAR AĞACININ ÖYKÜSÜ

BABAM bana, "Köy Yolunun Öyküsü'nü okudu. Bir Çınar Ağacıyla bir Köy Yolu varmış. Komşuymuşlar. Arkadaşlıkları iyiymiş. Bir gün, Köy Yolu Çınar Ağacına öyküsünü anlatmış. Önceleri, ince dar bir yolmuş. Sonra, genişletilmiş, asfaltlanmış. İnsanların yararlandığı rahat bir yol olmuş. Yolun kıyısında okullar, fabrikalar kurulmuş. Çevredeki insanlar mutlu olmuşlar.

Babam bu öyküyü okuduktan sonra bana:

"— Yolun öyküsünü dinledin, dedi. Sen de Çınar Ağacı olsan, Yol'a nasıl bir öykü anlatırdın?"

Bir an düşündüm. Başladım anlatmağa:

"— Ben, çok yaşlı bir Çınar Ağacıyım. Bilirsin, sen ipince bir yolken, ben yine kocamandım. Başımdan çok olaylar geçti. İyilikler gördüm, kötülüklere uğradım. Gölgemde serinleyenler sevindiler. Başkasına kızıp, öcünü benden alanlar oldu. Biliyor musun Yol kardeş, en çok kuşları sevdim.

Bir ilkbahar günüydü. Bir sürü kuş geldiler bana:

"—Güzel dallarında yuvalar kurabilir miyiz? dediler, Size hiç kötülüğümüz dokunmaz."

Kuşların bu içtenliklerine sevinmiştim.

"—Olur, cici kuşlar, dedim. İstediğiniz dalımda yuva kurabilirsiniz."

Yazboyu birlikte olduk. Tatlı, dostça günler geçirdik. Aman ne güzel ötüyorlardı öyle! Daha sesleri kulaklarımda.

Güz geliyordu. Yapraklarım, pat pat düşmeye başladı. Kuşlar, sıkıla sıkıla yaklaştılar bana:

"—Artık bize izin. Sıcak ülkelere gitmeliyiz. Yazın yine geliriz, dediler.

"— Siz bilirsiniz," dedim.

Öpüştük. Uğurladım. Son görüşmemiz o oldu. Kuşlarım dönüp gelemediler bir daha. Bir yerlerde kurulan tuzaklar güzel kuşlarımın tümünü öldürmüş! Hani, bazan dalıp dalıp gidiyorum ya, işte onları düşünüyorum. Nasıl kıydılar? Ne istediler kuşlarımdan? Yol kardeş, sen her yere gidiyorsun, uzanıyorsun. Her gördüğüne söyle, kuşları öldürmesinler..."

GÖKÇE ERTÜRK

– Her zaman en iyisini seçerim.

FIKRALAR

YARARLI MEMUR

Doktor, hastasına:

– Rahatsızlığınız nedir?

– Gözlerim biri iki görüyor, doktor bey.

– Çok kötü bir şey. Bu durum işinizi de kötü yönde etkiler.

– Hayır doktor bey... Çalıştığım şirket bu halimden çok memnun.

– Acaip, hangi şirkette çalışıyorsunuz?

– Havagazı şirketinde.

– Vazifeniz?

– Evleri dolaşıp saatlerde havagazı kullanımını saptıyorum.

KÖPEKBALIĞI

Bir yüzücü ansızın bir köpekbalığıyla karşılaşınca şaşırdı. Fakat köpek balığı ona dokunmadan yanından geçip gitti. Sahile dönen yüzücü, olayı arkadaşlarına anlatırken:

– Beni korkutan köpek balığı ile karşılaşmak değildi, dedi. Beni düşündüren şey balığın neden ürküp kaçtığıdır.

ÇALAR CİNSİNDENDİ

Bir şirketin depo şefini bir gün işinden çıkardılar. İş arkadaşları müdüre sordular:

– Çok dinamik ve saat gibi çalışan bir gençti. Neden işine son verdiniz?

Müdür gülümsedi.

– Saat gibiydi ama, çalar cinsindendi.

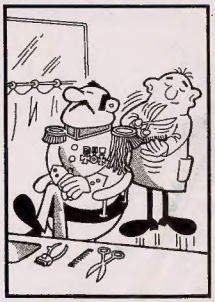

YAZISIZ

POLİS DOSYASI

Komiser acaba lokantacının yalan söylediğini nasıl anladı?

Çözümü 64. sayfada

Okula başlarken milyonerliğe de başlıyorum.

Çantam, önlüğüm, defterim, kalemim, silgim...
her şey tamam. Bu yıl okula başlıyorum.
Bir de milyonerliğe!

Annemle babam karar vermişler,
Pamukbank'ın Milyonerlik Hesabına on bin lira yatırmışlar.
Ben büyüdükçe param da büyüyecek, milyon olacak.
Milyonumla, kimbilir neler, neler yapacağım...

Genç PAMUKBANK
"iyi bankadır"

PAMUKBANK'IN MİLYONERLİK HESABI

On bin liradan başlayarak
dilediğiniz miktarda parayla
dilediğiniz sayıda hesap açtırıyorsunuz.
özel Milyonerlik Cüzdanını alıyorsunuz.
Paranız her yıl %24.5 faiz kazanıyor ve
belli bir sürenin sonunda milyon oluyor.
(Örneğin 10.000 lira 26 yılda,
30.000 lira 20 yılda,
100.000 lira 13 yılda milyona ulaşıyor.)
Biraz daha beklerseniz,
iki, üç milyona varıyor.

Ayrıntıları öğrenmek ve
Milyonerlik Hesabı açtırmak için
Pamukbank şubelerine başvurun.
Özel, kırmızı Milyonerlik Cüzdanınızı alın.

AD